LEGE nr. 188 din 8 decembrie 1999 privind Statutul funcţionarilor publici*) - Republicare

(la data 05-mar-2012 a se vedea referinte de aplicare din Hotarirea 100/2012)
(la data 04-iun-2003 a se vedea referinte de aplicare din Instructiuni din 2003)

CAPITOLUL I: Dispoziţii generale

Art. 1

(1) Prezenta lege reglementează regimul general al raporturilor juridice dintre funcţionarii publici şi stat sau administraţia publică locală, prin autorităţile administrative autonome ori prin autorităţile şi instituţiile publice ale administraţiei publice centrale şi locale, denumite în continuare raporturi de serviciu.
(la data 20-ian-2010 Art. 1, alin. (1) din capitolul I a se vedea recurs in interesul legii Decizia 28/2009)
(2) Scopul prezentei legi îl constituie asigurarea, în conformitate cu dispoziţiile legale, a unui serviciu public stabil, profesionist, transparent, eficient şi imparţial, în interesul cetăţenilor, precum şi al autorităţilor şi instituţiilor publice din administraţia publică centrală şi locală.

Art. 2

(1) Funcţia publică reprezintă ansamblul atribuţiilor şi responsabilităţilor, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor de putere publică de către administraţia publică centrală, administraţia publică locală şi autorităţile administrative autonome.
(2) Funcţionarul public este persoana numită, în condiţiile legii, într-o funcţie publică. Persoana care a fost eliberată din funcţia publică şi se află în corpul de rezervă al funcţionarilor publici îşi păstrează calitatea de funcţionar public.
(3) Activităţile desfăşurate de funcţionarii publici, care implică exercitarea prerogativelor de putere publică, sunt următoarele:
a) punerea în executare a legilor şi a celorlalte acte normative;
b) elaborarea proiectelor de acte normative şi a altor reglementări specifice autorităţii sau instituţiei publice, precum şi asigurarea avizării acestora;
c) elaborarea proiectelor politicilor şi strategiilor, a programelor, a studiilor, analizelor şi statisticilor necesare realizării şi implementării politicilor publice, precum şi a documentaţiei necesare executării legilor, în vederea realizării competenţei autorităţii sau instituţiei publice;
d) consilierea, controlul şi auditul public intern;
e) gestionarea resurselor umane şi a resurselor financiare;
f) colectarea creanţelor bugetare;
g) reprezentarea intereselor autorităţii sau instituţiei publice în raporturile acesteia cu persoane fizice sau juridice de drept public sau privat, din ţară şi străinătate, în limita competenţelor stabilite de conducătorul autorităţii sau instituţiei publice, precum şi reprezentarea în justiţie a autorităţii sau instituţiei publice în care îşi desfăşoară activitatea;
h) realizarea de activităţi în conformitate cu strategia de informatizare a administraţiei publice.
(4) Funcţiile publice sunt prevăzute în anexa la prezenta lege.
(5) În sensul prezentei legi, totalitatea funcţionarilor publici din cadrul autorităţilor administrative autonome şi din cadrul autorităţilor şi instituţiilor publice din administraţia publică centrală şi locală constituie corpul funcţionarilor publici.
(la data 20-ian-2010 Art. 2, alin. (5) din capitolul I a se vedea recurs in interesul legii Decizia 28/2009)

Art. 3

Principiile care stau la baza exercitării funcţiei publice sunt:
a) legalitate, imparţialitate şi obiectivitate;
b) transparenţă;
c) eficienţă şi eficacitate;
d) responsabilitate, în conformitate cu prevederile legale;
e) orientare către cetăţean;
f) stabilitate în exercitarea funcţiei publice;
g) subordonare ierarhică.

Art. 4

(1) Raporturile de serviciu se nasc şi se exercită pe baza actului administrativ de numire, emis în condiţiile legii.
(2) Exercitarea raporturilor de serviciu se realizează pe perioadă nedeterminată.
(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), funcţiile publice de execuţie temporar vacante pe o perioadă de cel puţin o lună pot fi ocupate pe perioadă determinată, astfel:
a) prin redistribuirea funcţionarilor publici din corpul de rezervă care îndeplinesc condiţiile specifice pentru ocuparea funcţiei publice respective;
b) prin numire pe perioadă determinată, prin concurs în condiţiile legii, în situaţia în care în corpul de rezervă nu există funcţionari publici care să îndeplinească cerinţele specifice pentru a fi redistribuiţi în conformitate cu dispoziţiile prevăzute la lit. a). Persoana numită în aceste condiţii dobândeşte calitatea de funcţionar public numai pe această perioadă şi nu beneficiază la încetarea raportului de serviciu de dreptul de a intra în corpul de rezervă al funcţionarilor publici.

Art. 5

(1) Pot beneficia de statute speciale funcţionarii publici care îşi desfăşoară activitatea în cadrul următoarelor servicii publice:
a) structurile de specialitate ale Parlamentului României;
b) structurile de specialitate ale Administraţiei Prezidenţiale;
c) structurile de specialitate ale Consiliului Legislativ;
d) serviciile diplomatice şi consulare;
e) autoritatea vamală;
f) poliţia şi alte structuri ale Ministerului Internelor şi Reformei Administrative;
g) alte servicii publice stabilite prin lege.
(2) Prin statutele speciale prevăzute la alin. (1) se pot reglementa:
a) drepturi, îndatoriri şi incompatibilităţi specifice, altele decât cele prevăzute de prezenta lege;
b) funcţii publice specifice.
(3) În cazul statutelor speciale aplicabile serviciilor diplomatice şi consulare, precum şi poliţiştilor şi altor structuri ale Ministerului Internelor şi Reformei Administrative, dispoziţiile speciale pot reglementa prevederi de natura celor

prevăzute la alin. (2), precum şi cu privire la carieră.

Art. 6

Prevederile prezentei legi nu se aplică:

a) personalului contractual salariat din aparatul propriu al autorităţilor şi instituţiilor publice, care desfăşoară activităţi de secretariat, administrative, protocol, gospodărire, întreţinere-reparaţii şi de deservire, pază, precum şi altor categorii de personal care nu exercită prerogative de putere publică. Persoanele care ocupă aceste funcţii nu au calitatea de funcţionar public şi li se aplică legislaţia muncii;

b) personalului salariat încadrat, pe baza încrederii personale, la cabinetul demnitarului;

c) corpului magistraţilor;

d) cadrelor didactice;

e) persoanelor numite sau alese în funcţii de demnitate publică.

CAPITOLUL II: Clasificarea funcţiilor publice. Categorii de funcţionari publici

Art. 7

(1) Funcţiile publice se clasifică după cum urmează:

a) funcţii publice generale şi funcţii publice specifice;

b) funcţii publice din clasa I, funcţii publice din clasa a II-a, funcţii publice din clasa a III-a;

c) funcţii publice de stat, funcţii publice teritoriale şi funcţii publice locale.

(2) Funcţiile publice generale reprezintă ansamblul atribuţiilor şi responsabilităţilor cu caracter general şi comun tuturor autorităţilor şi instituţiilor publice, în vederea realizării competenţelor lor generale.

(3) Funcţiile publice specifice reprezintă ansamblul atribuţiilor şi responsabilităţilor cu caracter specific unor autorităţi şi instituţii publice, stabilite în vederea realizării competenţelor lor specifice, sau care necesită competenţe şi responsabilităţi specifice.

(4) Echivalarea funcţiilor publice specifice cu funcţiile publice generale, în condiţiile legii, se face prin statutele speciale prevăzute la art. 5 alin. (1) sau, la propunerea autorităţilor şi instituţiilor publice, de Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici.

Art. 8

(1) Funcţiile publice de stat sunt funcţiile publice stabilite şi avizate, potrivit legii, în cadrul ministerelor, organelor de specialitate ale administraţiei publice centrale, precum şi în cadrul autorităţilor administrative autonome.

(2) Funcţiile publice teritoriale sunt funcţiile publice stabilite şi avizate, potrivit legii, în cadrul instituţiei prefectului, serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor şi ale celorlalte organe ale administraţiei publice centrale din unităţile administrativ-teritoriale.

(3) Funcţiile publice locale sunt funcţiile publice stabilite şi avizate, potrivit legii, în cadrul aparatului propriu al autorităţilor administraţiei publice locale şi al instituţiilor publice subordonate acestora.

Art. 9

Funcţiile publice se împart în 3 clase, definite în raport cu nivelul studiilor necesare ocupării funcţiei publice, după cum urmează:

a) clasa I cuprinde funcţiile publice pentru a căror ocupare se cer studii universitare de licenţă absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licenţă sau echivalentă;

b) clasa a II-a cuprinde funcţiile publice pentru a căror ocupare se cer studii superioare de scurtă durată, absolvite cu diplomă;

c) clasa a III-a cuprinde funcţiile publice pentru a căror ocupare se cer studii liceale, respectiv studii medii liceale, finalizate cu diplomă de bacalaureat.

Art. 10

(1) După nivelul atribuţiilor titularului funcţiei publice, funcţiile publice se împart în trei categorii după cum urmează:

a) funcţii publice corespunzătoare categoriei înalţilor funcţionari publici;

b) funcţii publice corespunzătoare categoriei funcţionarilor publici de conducere;

c) funcţii publice corespunzătoare categoriei funcţionarilor publici de execuţie.

(2) Funcţionarii publici numiţi în funcţiile publice din clasele a II-a şi a III-a pot ocupa numai funcţii publice de execuţie.

Art. 11

(1) Funcţionarii publici sunt debutanţi sau definitivi.

(2) Pot fi numite funcţionari publici debutanţi persoanele care au promovat concursul pentru ocuparea unei funcţii publice de grad profesional debutant.

(3) Pot fi numiţi funcţionari publici definitivi:

a) funcţionarii publici debutanţi care au efectuat perioada de stagiu prevăzută de lege şi au obţinut rezultat corespunzător la evaluare;

b) persoanele care intră în corpul funcţionarilor publici prin concurs şi care au vechimea în specialitatea studiilor necesare ocupării funcţiei publice de minimum 12 luni, 8 luni şi, respectiv, 6 luni, în funcţie de nivelul studiilor absolvite.

Art. 12

Categoria înalţilor funcţionari publici cuprinde persoanele care sunt numite în una dintre următoarele funcţii publice:

a) secretar general al Guvernului şi secretar general adjunct al Guvernului;

b) secretar general din ministere şi alte organe de specialitate ale administraţiei publice centrale;

c) prefect;

d) secretar general adjunct din ministere şi alte organe de specialitate ale administraţiei publice centrale;

e) subprefect;

f) inspector guvernamental.

Art. 13

(1) Categoria funcţionarilor publici de conducere cuprinde persoanele numite în una dintre următoarele funcţii publice:

a) director general şi director general adjunct din aparatul autorităţilor administrative autonome, al ministerelor şi al celorlalte organe de specialitate ale administraţiei publice centrale, precum şi în funcţiile publice specifice asimilate acestora;

b) director şi director adjunct din aparatul autorităţilor administrative autonome, al ministerelor şi al celorlalte organe de specialitate ale administraţiei publice centrale, precum şi în funcţiile publice specifice asimilate acestora;

c) secretar al unităţii administrativ-teritoriale;

d) director executiv şi director executiv adjunct ai serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor şi ale celorlalte organe de specialitate ale administraţiei publice centrale din unităţile administrativ-teritoriale, în cadrul instituţiei prefectului, în cadrul aparatului propriu al autorităţilor administraţiei publice locale şi al instituţiilor publice subordonate acestora, precum şi în funcţiile publice specifice asimilate acestora;
e) şef serviciu, precum şi în funcţiile publice specifice asimilate acesteia;
f) şef birou, precum şi în funcţiile publice specifice asimilate acesteia.
(2) În cadrul autorităţilor administrative autonome pot fi stabilite şi funcţiile publice prevăzute la alin. (1) lit. e) şi f), precum şi alte funcţii publice prevăzute în reglementările specifice.
(3) Funcţiile publice prevăzute la alin. (1) lit. a) se pot stabili şi în cadrul autorităţilor şi instituţiilor publice din administraţia publică locală care au un număr de minimum 150 de posturi.

Art. 14

(1) Sunt funcţionari publici de execuţie din clasa I persoanele numite în următoarele funcţii publice generale: consilier, consilier juridic, auditor, expert, inspector, precum şi în funcţiile publice specifice asimilate acestora.
(2) Sunt funcţionari publici de execuţie din clasa a II-a persoanele numite în funcţia publică generală de referent de specialitate, precum şi în funcţiile publice specifice asimilate acesteia.
(3) Sunt funcţionari publici de execuţie din clasa a III-a persoanele numite în funcţia publică generală de referent, precum şi în funcţiile publice specifice asimilate acesteia.

Art. 15

Funcţiile publice de execuţie sunt structurate pe grade profesionale, după cum urmează:
a) superior, ca nivel maxim;
b) principal;
c) asistent;
d) debutant.

CAPITOLUL III: Categoria înalţilor funcţionari publici

Art. 16

(1) Înalţii funcţionari publici realizează managementul de nivel superior în administraţia publică centrală şi în autorităţile administrative autonome.
(2) Pentru a ocupa o funcţie publică corespunzătoare categoriei înalţilor funcţionari publici persoana trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiţii:
a) cele prevăzute la art. 54;
b) studii universitare de licenţă absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licenţă sau echivalentă;
c) cel puţin 5 ani vechime în specialitatea studiilor necesare exercitării funcţiei publice;
d) a absolvit programele de formare specializată pentru ocuparea unei funcţii publice corespunzătoare categoriei înalţilor funcţionari publici ori a exercitat un mandat complet de parlamentar;
e) a promovat concursul naţional pentru intrarea în categoria înalţilor funcţionari publici.
(3) Pentru ocuparea funcţiilor publice prevăzute la art. 12 lit. a), b) şi d) se pot stabili condiţii specifice sau proceduri specifice, în condiţiile legii.

Art. 17

Programele de formare specializată pentru ocuparea unei funcţii publice corespunzătoare categoriei înalţilor funcţionari publici se organizează în condiţiile legii.

Art. 18

(1) Intrarea în categoria înalţilor funcţionari publici se face prin concurs naţional. Recrutarea se face de către o comisie permanentă, independentă, formată din 7 membri, numiţi prin decizie a primului-ministru. Membrii comisiei au mandate fixe de 10 ani şi jumătate şi sunt numiţi prin rotaţie.
(la data 17-mar-2009 Art. 18, alin. (1) din capitolul III a se vedea referinte de aplicare din Decizia 346/2009)
(2) Persoanele care au promovat concursul naţional prevăzut la alin. (1) pot fi numite în funcţiile publice corespunzătoare categoriei înalţilor funcţionari publici.
(3) Structura, criteriile de desemnare a membrilor, atribuţiile şi modul de organizare şi funcţionare ale comisiei prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici.

Art. 19

(1) Numirea, modificarea, suspendarea, încetarea raporturilor de serviciu, precum şi sancţionarea disciplinară a înalţilor funcţionari publici se fac, în condiţiile legii, de către:
a) Guvern, pentru funcţiile publice prevăzute la art. 12 lit. a), c) şi e);
b) primul-ministru, pentru funcţiile publice prevăzute la art. 12 lit. b), d) şi f).
(2) Numirea într-o funcţie publică prevăzută la art. 12 lit. a), b) şi d) se face dintre persoanele care îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 16 alin. (2) şi (3).
(3) La eliberarea din funcţia publică, înalţii funcţionari publici au dreptul la compensaţii materiale, stabilite potrivit legii privind sistemul unitar de salarizare a funcţionarilor publici.

Art. 20

(1) Evaluarea performanţelor profesionale individuale ale înalţilor funcţionari publici se face anual, în condiţiile legii.
(2) Evaluarea generală a înalţilor funcţionari publici se face o dată la 2 ani, în scopul confirmării cunoştinţelor profesionale, aptitudinilor şi abilităţilor necesare exercitării funcţiei publice.
(3) Înalţii funcţionari publici au obligaţia de a urma anual cursuri de perfecţionare profesională, în condiţiile legii.
(4) Evaluarea anuală prevăzută la alin. (1) şi evaluarea generală prevăzută la alin. (2) se fac de către o comisie de evaluare, ai cărei membri sunt numiţi prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului internelor şi reformei administrative.
(la data 17-mar-2009 Art. 20, alin. (4) din capitolul III a se vedea referinte de aplicare din Decizia 348/2009)

CAPITOLUL IV: Managementul funcţiilor publice şi al funcţionarilor publici

SECŢIUNEA 1: Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici

Art. 21

(1) Pentru crearea şi dezvoltarea unui corp de funcţionari publici profesionist, stabil şi imparţial se înfiinţează, în subordinea Ministerului Internelor şi Reformei Administrative, Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici, organ de specialitate al administraţiei publice centrale, cu personalitate juridică.

(2) Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici este condusă de un preşedinte, cu rang de secretar de stat, numit de către primul-ministru, la propunerea ministrului internelor şi reformei administrative. În exercitarea atribuţiilor care îi revin, preşedintele Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici emite ordine cu caracter normativ şi individual.
(3) Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici este finanţată de la bugetul de stat.

Art. 22

(1) Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici are următoarele atribuţii:
a) elaborează politicile şi strategiile privind managementul funcţiei publice şi al funcţionarilor publici;
b) elaborează şi avizează proiecte de acte normative privind funcţia publică şi funcţionarii publici;
c) monitorizează şi controlează modul de aplicare a legislaţiei privind funcţia publică şi funcţionarii publici în cadrul autorităţilor şi instituţiilor publice;
d) elaborează reglementări comune, aplicabile tuturor autorităţilor şi instituţiilor publice, privind funcţiile publice, precum şi instrucţiuni privind aplicarea unitară a legislaţiei în domeniul funcţiei publice şi al funcţionarilor publici;
e) elaborează proiectul legii privind stabilirea sistemului unitar de salarizare pentru funcţionarii publici;
f) stabileşte criteriile pentru evaluarea activităţii funcţionarilor publici;
g) centralizează propunerile de instruire a funcţionarilor publici, stabilite ca urmare a evaluării performanţelor profesionale individuale ale funcţionarilor publici;
h) colaborează cu Institutul Naţional de Administraţie la stabilirea tematicii specifice programelor de formare specializată în administraţia publică şi de perfecţionare a funcţionarilor publici;
i) întocmeşte şi administrează baza de date cuprinzând evidenţa funcţiilor publice şi a funcţionarilor publici;
j) realizează recrutarea şi promovarea pentru funcţiile publice pentru care organizează concurs, monitorizează recrutarea şi promovarea pentru celelalte funcţii publice, în condiţiile prezentei legi;
(la data 11-iul-2010 Art. 22, alin. (1), litera J. din capitolul IV, sectiunea 1 modificat de Art. I, punctul 1. din Legea 140/2010)

j[1]) organizează concursuri sau examene pentru ocuparea funcţiilor publice de conducere vacante, în condiţiile prevăzute la art. 58;
j[2]) dispune suspendarea organizării şi desfăşurării concursurilor, în condiţiile legii;
(la data 11-iul-2010 Art. 22, alin. (1), litera J. din capitolul IV, sectiunea 1 completat de Art. I, punctul 2. din Legea 140/2010)

k) realizează redistribuirea funcţionarilor publici cărora le-au încetat raporturile de serviciu din motive neimputabile lor;
l) acordă asistenţă de specialitate şi coordonează metodologic compartimentele de resurse umane din cadrul autorităţilor şi instituţiilor administraţiei publice centrale şi locale;
m) participă la negocierile dintre organizaţiile sindicale reprezentative ale funcţionarilor publici şi Ministerul Internelor şi Reformei Administrative;
n) colaborează cu organisme şi cu organizaţii internaţionale din domeniul său de activitate;
o) elaborează anual, cu consultarea autorităţilor şi instituţiilor publice, Planul de ocupare a funcţiilor publice, pe care îl supune spre aprobare Guvernului;
p) întocmeşte raportul anual cu privire la managementul funcţiilor publice şi al funcţionarilor publici, pe care îl prezintă Guvernului;
q) constată contravenţii şi aplică sancţiuni, în condiţiile legii.
(2) Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici îndeplineşte orice alte atribuţii stabilite prin lege.
(3) Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici are legitimare procesuală activă şi poate sesiza instanţa de contencios administrativ competentă cu privire la:
a) actele prin care autorităţile sau instituţiile publice încalcă legislaţia referitoare la funcţia publică şi funcţionarii publici, constatate ca urmare a activităţii proprii de control;
b) refuzul autorităţilor şi instituţiilor publice de a aplica prevederile legale în domeniul funcţiei publice şi al funcţionarilor publici.
(4) Actul atacat potrivit alin. (3) este suspendat de drept.
(5) Preşedintele Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici poate sesiza şi prefectul în legătură cu actele ilegale emise de autorităţile sau instituţiile publice locale.

Art. 22[1]

Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici dispune suspendarea organizării şi desfăşurării concursului sau, după caz, a examenului, în următoarele cazuri:
a) în situaţia în care este sesizată şi se constată că nu sunt îndeplinite condiţiile legale privind organizarea şi desfăşurarea concursurilor de recrutare şi de promovare în funcţii publice din cadrul autorităţilor şi instituţiilor publice;
b) autoritatea sau instituţia publică nu a transmis Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici planul de ocupare a funcţiilor publice, potrivit prevederilor art. 23 alin. (4) şi (5);
c) autoritatea sau instituţia publică care organizează concursul sau examenul nu a obţinut avizul Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici, potrivit prevederilor art. 107.
(la data 11-iul-2010 Art. 22 din capitolul IV, sectiunea 1 completat de Art. I, punctul 3. din Legea 140/2010)

Art. 23

(la data 11-iun-2008 Art. 23 din capitolul IV, sectiunea 1 a se vedea referinte de aplicare din Hotarirea 588/2008)
(1) Planul de ocupare a funcţiilor publice stabileşte:
a) numărul maxim al funcţiilor publice rezervate promovării funcţionarilor publici;
b) numărul maxim al funcţiilor publice care vor fi rezervate în scopul promovării rapide;
c) numărul maxim al funcţiilor publice care vor fi ocupate prin recrutare;
d) numărul maxim al funcţiilor publice care vor fi înfiinţate;
e) numărul maxim al funcţiilor publice care vor fi supuse reorganizării;
f) numărul maxim de funcţii publice pe fiecare clasă, categorie şi pe grade profesionale;
g) numărul maxim al funcţiilor publice de conducere şi al funcţiilor publice corespunzătoare categoriei înalţilor funcţionari publici.
(2) Planul de ocupare a funcţiilor publice se elaborează anual, cu consultarea sindicatelor reprezentative ale funcţionarilor publici, astfel:
a) de către Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici, pe baza propunerilor ordonatorilor principali de credite, pentru

autorităţile şi instituţiile publice din administraţia publică centrală;
b) de către primar sau, după caz, de către preşedintele consiliului judeţean, prin aparatul de specialitate, pentru autorităţile şi instituţiile publice din administraţia publică locală.
(3) Planul de ocupare a funcţiilor publice se întocmeşte centralizat, pe fiecare ordonator principal de credite şi pe fiecare instituţie din subordinea acesteia sau finanţată prin bugetul său.
(4) În situaţia prevăzută la alin. (2) lit. a), planul de ocupare a funcţiilor publice se aprobă prin hotărâre a Guvernului. În situaţia prevăzută la alin. (2) lit. b), planul de ocupare a funcţiilor publice se aprobă prin hotărâre a consiliului local, respectiv a consiliului judeţean.
(5) Pentru autorităţile şi instituţiile publice din administraţia publică locală, proiectul planului de ocupare a funcţiilor publice se transmite Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici cu 45 de zile înainte de data aprobării. În situaţia în care Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici constată neregularităţi în structura acestuia, autorităţile sau instituţiile publice au obligaţia de a modifica proiectul planului de ocupare a funcţiilor publice, pe baza observaţiilor Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici, în conformitate cu prevederile legale.

Art. 24

Gestiunea curentă a resurselor umane şi a funcţiilor publice este organizată şi realizată, în cadrul fiecărei autorităţi şi instituţii publice, de către un compartiment specializat, care colaborează direct cu Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici.

SECŢIUNEA 2: Evidenţa funcţiilor publice şi a funcţionarilor publici

Art. 25

(1) Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici administrează evidenţa naţională a funcţiilor publice şi a funcţionarilor publici, pe baza datelor transmise de autorităţile şi instituţiile publice.
(2) Evidenţa funcţiilor publice şi a funcţionarilor publici se ţine în cadrul fiecărei autorităţi sau instituţii publice, potrivit formatului stabilit de către Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici. Autorităţile şi instituţiile publice au obligaţia de a transmite Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici toate informaţiile cuprinse în evidenţa funcţiilor publice şi a funcţionarilor publici din cadrul acestora.
(3) În scopul asigurării gestionării eficiente a resurselor umane, precum şi pentru urmărirea carierei funcţionarului public, autorităţile şi instituţiile publice întocmesc dosarul profesional pentru fiecare funcţionar public.
(4) Formatul standard al evidenţei funcţiilor publice şi a funcţionarilor publici, precum şi conţinutul dosarului profesional se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici.
(la data 04-mai-2004 Art. 25, alin. (4) din capitolul IV, sectiunea 2 a se vedea referinte de aplicare din Hotarirea 432/2004)
(la data 14-iun-2009 Art. 25, alin. (4) din capitolul IV, sectiunea 2 a se vedea referinte de aplicare din Hotarirea 553/2009)
(la data 10-aug-2009 Art. 25, alin. (4) din capitolul IV, sectiunea 2 a se vedea referinte de aplicare din Ordinul 1355/2009)

Art. 26

(1) Autorităţile şi instituţiile publice răspund de întocmirea şi actualizarea dosarelor profesionale ale funcţionarilor publici şi asigură păstrarea acestora în condiţii de siguranţă.
(2) În cazurile de transfer sau de încetare a raporturilor de serviciu, autoritatea sau instituţia publică păstrează o copie a dosarului profesional şi înmânează originalul funcţionarului public, pe bază de semnătură.
(3) Autorităţile şi instituţiile publice au obligaţia de a comunica Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici, în termen de 10 zile lucrătoare, orice modificare intervenită în situaţia funcţionarilor publici.
(4) Persoanele care au acces la datele cuprinse în evidenţa naţională a funcţiilor publice şi a funcţionarilor publici, precum şi la dosarul profesional al funcţionarului public au obligaţia de a păstra confidenţialitatea datelor cu caracter personal, în condiţiile legii.
(5) La solicitarea funcţionarului public, autoritatea sau instituţia publică este obligată să elibereze un document care să ateste activitatea desfăşurată de acesta, vechimea în muncă, în specialitate şi în funcţia publică.

CAPITOLUL V: Drepturi şi îndatoriri

SECŢIUNEA 1: Drepturile funcţionarilor publici

Art. 27

(1) Dreptul la opinie al funcţionarilor publici este garantat.
(2) Este interzisă orice discriminare între funcţionarii publici pe criterii politice, de apartenenţă sindicală, convingeri religioase, etnice, de sex, orientare sexuală, stare materială, origine socială sau de orice altă asemenea natură.

Art. 28

Funcţionarul public are dreptul de a fi informat cu privire la deciziile care se iau în aplicarea prezentului statut şi care îl vizează în mod direct.

Art. 29

(1) Dreptul de asociere sindicală este garantat funcţionarilor publici.
(2) Funcţionarii publici pot, în mod liber, să înfiinţeze organizaţii sindicale, să adere la ele şi să exercite orice mandat în cadrul acestora.
(3) În situatia în care înaltii functionari publici sau functionarii publici care au calitatea de ordonatori de credite sunt alesi în organele de conducere a organizatiilor sindicale, acestia au obligatia ca în termen de 15 zile de la alegerea în organele de conducere ale organizatiilor sindicale sa opteze pentru una dintre cele doua functii. În cazul în care functionarul public opteaza pentru desfasurarea activitatii în functia de conducere în organizatiile sindicale, raporturile de serviciu ale acestuia se suspenda pe o perioada egala cu cea a mandatului în functia de conducere din organizatia sindicala.
(la data 13-oct-2008 Art. 29, alin. (3) din capitolul V, sectiunea 1 modificat de Art. 1, punctul 1. din Ordonanta urgenta 125/2008)

(3[1]) Functionarii publici, altii decât cei prevazuti la alin. (3), pot detine simultan functia publica si functia în organele de conducere ale organizatiilor sindicale, cu obligatia respectarii regimului incompatibilitatilor si al conflictelor de interese care le este aplicabil.
(la data 13-oct-2008 Art. 29, alin. (3) din capitolul V, sectiunea 1 completat de Art. 1, punctul 2. din Ordonanta urgenta 125/2008)

(4) Funcţionarii publici se pot asocia în organizaţii profesionale sau în alte organizaţii având ca scop protejarea intereselor profesionale.

Art. 30

(1) Funcţionarilor publici le este recunoscut dreptul la grevă, în condiţiile legii.

(2) Funcţionarii publici care se află în grevă nu beneficiază de salariu şi alte drepturi salariale pe durata grevei.

Art. 31

(la data 22-iul-2008 Art. 31 din capitolul V, sectiunea 1 a se vedea recurs in interesul legii Decizia LXXVIII/2007)

(1) Pentru activitatea desfăşurată, funcţionarii publici au dreptul la un salariu compus din:

a) salariul de bază;

b) sporul pentru vechime în muncă;

(la data 12-nov-2009 Art. 31, alin. (1), litera C. din capitolul V, sectiunea 1 abrogat de Art. 49, punctul 14. din partea III, capitolul VI din Legea 330/2009)

(la data 12-nov-2009 Art. 31, alin. (1), litera D. din capitolul V, sectiunea 1 abrogat de Art. 49, punctul 14. din partea III, capitolul VI din Legea 330/2009)

(2) Funcţionarii publici beneficiază de prime şi alte drepturi salariale, în condiţiile legii.

(3) Salarizarea funcţionarilor publici se face în conformitate cu prevederile legii privind stabilirea sistemului unitar de salarizare pentru funcţionarii publici.

Art. 32

Funcţionarii publici care, potrivit legii, sunt obligaţi să poarte uniformă în timpul serviciului o primesc gratuit.

Art. 33

(1) Durata normală a timpului de lucru pentru funcţionarii publici este, de regulă, de 8 ore pe zi şi de 40 de ore pe săptămână.

(2) Pentru orele lucrate din dispoziţia conducătorului autorităţii sau instituţiei publice peste durata normală a timpului de lucru sau în zilele de sărbători legale ori declarate zile nelucrătoare funcţionarii publici de execuţie au dreptul la recuperare sau la plata majorată cu un spor de 100% din salariul de bază. Numărul orelor plătite cu sporul de 100% nu poate depăşi 360 într-un an.***)

Art. 34

(1) Funcţionarii publici pot fi aleşi sau numiţi într-o funcţie de demnitate publică, în condiţiile legii.

(2) Înalţii funcţionari publici şi funcţionarii publici de conducere pot fi numiţi în funcţii de demnitate publică numai după încetarea, în condiţiile legii, a raporturilor de serviciu.

(2^1) Prin excepţie de la alin. (2), funcţionarii publici de conducere pot fi numiţi în funcţii de demnitate publică din cadrul autorităţilor sau instituţiilor publice din administraţia publică centrală în care îşi desfăşoară activitatea, precum şi din cadrul autorităţilor sau instituţiilor publice aflate în raporturi ierarhice cu aceasta.

(la data 22-iul-2012 Art. 34, alin. (2) din capitolul V, sectiunea 1 completat de Art. I, punctul 5. din Legea 132/2012)

(3) Înalţii funcţionari publici şi funcţionarii publici de conducere pot candida pentru funcţii de demnitate publică numai după încetarea, în condiţiile legii, a raporturilor de serviciu.

Art. 35

(1) Funcţionarii publici au dreptul, în condiţiile legii, la concediu de odihnă, la concedii medicale şi la alte concedii.

(la data 01-ian-2011 Art. 35, alin. (2) din capitolul V, sectiunea 1 abrogat de Art. 39, litera D. din capitolul IV din Legea 284/2010)

Art. 36

În perioada concediilor de boală, a concediilor de maternitate şi a celor pentru creşterea şi îngrijirea copiilor, raporturile de serviciu nu pot înceta şi nu pot fi modificate decât din iniţiativa funcţionarului public în cauză.

Art. 37

Autorităţile şi instituţiile publice au obligaţia să asigure funcţionarilor publici condiţii normale de muncă şi igienă, de natură să le ocrotească sănătatea şi integritatea fizică şi psihică.

Art. 38

Funcţionarii publici beneficiază de asistenţă medicală, proteze şi medicamente, în condiţiile legii.

Art. 39

Funcţionarii publici beneficiază de pensii, precum şi de celelalte drepturi de asigurări sociale de stat, potrivit legii.

Art. 40

(1) În caz de deces al funcţionarului public, membrii familiei, care au, potrivit legii, dreptul la pensie de urmaş, primesc pe o perioadă de 3 luni echivalentul salariului de bază din ultima lună de activitate a funcţionarului public decedat.

(2) În cazul în care decizia pentru pensia de urmaş nu a fost emisă din vina autorităţii sau a instituţiei publice în termen de 3 luni de la data decesului, aceasta va achita în continuare drepturile prevăzute la alin. (1) până la emiterea deciziei pentru pensia de urmaş.

Art. 41

(1) Funcţionarii publici beneficiază în exercitarea atribuţiilor lor de protecţia legii.

(2) Autoritatea sau instituţia publică este obligată să asigure protecţia funcţionarului public împotriva ameninţărilor, violenţelor, faptelor de ultraj cărora le-ar putea fi victimă în exercitarea funcţiei publice sau în legătură cu aceasta. Pentru garantarea acestui drept, autoritatea sau instituţia publică va solicita sprijinul organelor abilitate, potrivit legii.

(3) Măsurile speciale de protecţie pentru funcţionarii publici cu atribuţii de control şi inspecţie, executare silită a creanţelor bugetare, precum şi pentru alte categorii de funcţionari publici care desfăşoară activităţi cu grad ridicat de risc profesional se stabilesc prin acte normative, la propunerea Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici sau de către autorităţi şi instituţii publice, cu avizul Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici.

Art. 42

Autoritatea sau instituţia publică este obligată să îl despăgubească pe funcţionarul public în situaţia în care acesta a suferit, din culpa autorităţii sau instituţiei publice, un prejudiciu material în timpul îndeplinirii atribuţiilor de serviciu.

SECŢIUNEA 2: Îndatoririle funcţionarilor publici

Art. 43

(1) Funcţionarii publici au obligaţia să îşi îndeplinească cu profesionalism, imparţialitate şi în conformitate cu legea îndatoririle de serviciu şi să se abţină de la orice faptă care ar putea aduce prejudicii persoanelor fizice sau juridice ori prestigiului corpului funcţionarilor publici.

(2) Funcţionarii publici de conducere sunt obligaţi să sprijine propunerile şi iniţiativele motivate ale personalului din subordine, în vederea îmbunătăţirii activităţii autorităţii sau instituţiei publice în care îşi desfăşoară activitatea, precum şi a calităţii serviciilor publice oferite cetăţenilor.

(3) Funcţionarii publici au îndatorirea de a respecta normele de conduită profesională şi civică prevăzute de lege.

Art. 44

(1) Funcţionarilor publici le este interzis să ocupe funcţii de conducere în structurile sau organele de conducere, alese sau numite, ale partidelor politice, definite conform statutului acestora, ale organizaţiilor cărora le este aplicabil acelaşi regim juridic ca şi partidelor politice sau ale fundaţiilor ori asociaţiilor care funcţionează pe lângă partidele politice.
(2) Înalţilor funcţionari publici le este interzis să facă parte din partide politice, organizaţii cărora le este aplicabil acelaşi regim juridic ca şi partidelor politice sau din fundaţiile ori asociaţiile care funcţionează pe lângă partidele politice.
(3) Funcţionarii publici au obligaţia ca, în exercitarea atribuţiilor ce le revin, să se abţină de la exprimarea sau manifestarea publică a convingerilor şi preferinţelor lor politice, să nu favorizeze vreun partid politic sau vreo organizaţie căreia îi este aplicabil acelaşi regim juridic ca şi partidelor politice.

Art. 45

(1) Funcţionarii publici răspund, potrivit legii, de îndeplinirea atribuţiilor ce le revin din funcţia publică pe care o deţin, precum şi a atribuţiilor ce le sunt delegate.
(2) Funcţionarul public este obligat să se conformeze dispoziţiilor primite de la superiorii ierarhici.
(3) Funcţionarul public are dreptul să refuze, în scris şi motivat, îndeplinirea dispoziţiilor primite de la superiorul ierarhic, dacă le consideră ilegale. Dacă cel care a emis dispoziţia o formulează în scris, funcţionarul public este obligat să o execute, cu excepţia cazului în care aceasta este vădit ilegală. Funcţionarul public are îndatorirea să aducă la cunoştinţă superiorului ierarhic al persoanei care a emis dispoziţia astfel de situaţii.

Art. 46

Funcţionarii publici au obligaţia să păstreze secretul de stat, secretul de serviciu, precum şi confidenţialitatea în legătură cu faptele, informaţiile sau documentele de care iau cunoştinţă în exercitarea funcţiei publice, în condiţiile legii, cu excepţia informaţiilor de interes public.

Art. 47

(1) Funcţionarilor publici le este interzis să solicite sau să accepte, direct sau indirect, pentru ei sau pentru alţii, în considerarea funcţiei lor publice, daruri sau alte avantaje.
(2) La numirea într-o funcţie publică, precum şi la încetarea raportului de serviciu, funcţionarii publici sunt obligaţi să prezinte, în condiţiile legii, conducătorului autorităţii sau instituţiei publice declaraţia de avere. Declaraţia de avere se actualizează anual, potrivit legii.

Art. 48

(1) Funcţionarii publici au obligaţia de a rezolva, în termenele stabilite de către superiorii ierarhici, lucrările repartizate.
(2) Funcţionarilor publici le este interzis să primească direct cereri a căror rezolvare intră în competenţa lor sau să discute direct cu petenţii, cu excepţia celor cărora le sunt stabilite asemenea atribuţii, precum şi să intervină pentru soluţionarea acestor cereri.

Art. 49

Funcţionarii publici au obligaţia să respecte întocmai regimul juridic al conflictului de interese şi al incompatibilităţilor, stabilite potrivit legii.

SECŢIUNEA 3: Perfecţionarea profesională a funcţionarilor publici

(la data 08-ian-2009 capitolul V, sectiunea 3 a se vedea referinte de aplicare din Ordinul 13601/2008)
(la data 24-sep-2008 capitolul V, sectiunea 3 a se vedea referinte de aplicare din Hotarirea 1066/2008)

Art. 50

Funcţionarii publici au dreptul şi obligaţia de a-şi îmbunătăţi în mod continuu abilităţile şi pregătirea profesională.

Art. 51

(1) Autorităţile şi instituţiile publice au obligaţia să prevadă în bugetul anual propriu sumele necesare pentru acoperirea cheltuielilor de perfecţionare profesională a funcţionarilor publici organizată la iniţiativa ori în interesul autorităţii sau instituţiei publice.
(2) Pe perioada în care funcţionarii publici urmează forme de perfecţionare profesională, beneficiază de drepturile salariale cuvenite, în situaţia în care acestea sunt:
a) organizate la iniţiativa ori în interesul autorităţii sau instituţiei publice;
b) urmate la iniţiativa funcţionarului public, cu acordul conducătorului autorităţii sau instituţiei publice.
(3) Funcţionarii publici care urmează forme de perfecţionare profesională, a căror durată este mai mare de 90 de zile într-un an calendaristic, organizate în ţară sau în străinătate, finanţate din bugetul de stat sau bugetul local, sunt obligaţi să se angajeze în scris că vor lucra în administraţia publică între 2 şi 5 ani de la terminarea programelor, proporţional cu numărul zilelor de perfecţionare profesională, dacă pentru programul respectiv nu este prevăzută o altă perioadă.
(4) Funcţionarii publici care au urmat forme de perfecţionare profesională, în condiţiile alin. (3), ale căror raporturi de serviciu încetează, potrivit dispoziţiilor art. 97 lit. b), d) şi e), ale art. 98 alin. (1) lit. f) şi g) sau ale art. 99 alin. (1) lit. d), înainte de împlinirea termenului prevăzut sunt obligaţi să restituie contravaloarea cheltuielilor efectuate pentru perfecţionare, precum şi, după caz, drepturile salariale primite pe perioada perfecţionării, calculate în condiţiile legii proporţional cu perioada rămasă până la împlinirea termenului.
(5) Prevederile alin. (4) nu se aplică în cazul în care funcţionarul public nu mai deţine funcţia publică din motive neimputabile acestuia.
(6) În cazul în care persoanele care au urmat o formă de perfecţionare, dar nu au absolvit-o din vina lor, sunt obligate să restituie instituţiei sau autorităţii publice contravaloarea cheltuielilor efectuate pentru perfecţionare, precum şi drepturile salariale primite în perioada perfecţionării, calculate în condiţiile legii, dacă acestea au fost suportate de autoritatea sau instituţia publică.

Art. 52

Nu constituie forme de perfecţionare profesională şi nu pot fi finanţate din bugetul de stat sau din bugetul local studiile universitare sau studiile de doctorat.

Art. 53

Autorităţile şi instituţiile publice au obligaţia să comunice anual Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici, în condiţiile legii, planul de perfecţionare profesională a funcţionarilor publici, precum şi fondurile prevăzute în bugetul anual propriu pentru acoperirea cheltuielilor de perfecţionare profesională a funcţionarilor publici, organizate la iniţiativa ori în interesul autorităţii sau instituţiei publice.

CAPITOLUL VI: Cariera funcţionarilor publici

SECŢIUNEA 1: Recrutarea funcţionarilor publici

Art. 54

Poate ocupa o funcţie publică persoana care îndeplineşte următoarele condiţii:

a) are cetăţenia română şi domiciliul în România;
b) cunoaşte limba română, scris şi vorbit;
c) are vârsta de minimum 18 ani împliniţi;
d) are capacitate deplină de exerciţiu;
e) are o stare de sănătate corespunzătoare funcţiei publice pentru care candidează, atestată pe bază de examen medical de specialitate;
f) îndeplineşte condiţiile de studii prevăzute de lege pentru funcţia publică;
g) îndeplineşte condiţiile specifice pentru ocuparea funcţiei publice;
h) nu a fost condamnată pentru săvârşirea unei infracţiuni contra umanităţii, contra statului sau contra autorităţii, infracţiuni de corupţie şi de serviciu, infracţiuni care împiedică înfăptuirea justiţiei, infracţiuni de fals ori a unei infracţiuni săvârşite cu intenţie care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcţiei publice;
(la data 01-feb-2014 Art. 54, litera H. din capitolul VI, sectiunea 1 modificat de Art. 72 din titlul II din Legea 187/2012)

i) nu a fost destituită dintr-o funcţie publică sau nu i-a încetat contractul individual de muncă pentru motive disciplinare în ultimii 7 ani;
j) nu a desfăşurat activitate de poliţie politică, astfel cum este definită prin lege.

Art. 55
Ocuparea funcţiilor publice vacante şi a funcţiilor publice temporar vacante se poate face numai în condiţiile prezentei legi.

Art. 56
Ocuparea funcţiilor publice se face prin:
a) promovare;
b) transfer;
c) redistribuire;
d) recrutare;
e) alte modalităţi prevăzute expres de prezenta lege.

Art. 57
(1) Recrutarea în vederea intrării în corpul funcţionarilor publici se face prin concurs, în limita funcţiilor publice vacante rezervate în acest scop prin planul de ocupare a funcţiilor publice.
(2) Condiţiile de participare şi procedura de organizare a concursului se stabilesc potrivit legii.
(3) Concursul are la bază principiile competiţiei deschise, transparenţei, meritelor profesionale şi competenţei, precum şi cel al egalităţii accesului la funcţiile publice pentru fiecare cetăţean care îndeplineşte condiţiile legale.
(4) Anunţul privind concursul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, şi într-un cotidian de largă circulaţie, cu cel puţin 30 de zile înainte de data desfăşurării concursului. În mod excepţional, termenul de 30 de zile poate fi redus, în condiţiile legii, pentru concursul organizat în vederea ocupării funcţiilor publice de execuţie temporar vacante.
(5) Condiţiile minime de vechime în specialitatea studiilor necesare participării la concursul de recrutare organizat pentru ocuparea funcţiilor publice de execuţie se stabilesc astfel:
a) un an în specialitatea studiilor necesare exercitării funcţiei publice, pentru ocuparea funcţiilor publice de execuţie de grad profesional asistent din clasa I, 8 luni pentru ocuparea funcţiilor publice de execuţie de grad profesional asistent din clasa a II-a sau 6 luni pentru ocuparea funcţiilor publice de execuţie de grad profesional asistent din clasa a III-a;
b) 5 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcţiei publice, pentru ocuparea funcţiilor publice de execuţie de grad profesional principal;
c) 9 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcţiei publice, pentru ocuparea funcţiilor publice de execuţie de grad profesional superior.
(6) Condiţiile minime de vechime în specialitatea studiilor necesare participării la concursul de recrutare organizat pentru ocuparea funcţiilor publice de conducere se stabilesc astfel:
a) 2 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcţiei publice, pentru ocuparea funcţiilor publice de conducere de: şef birou, şef serviciu şi secretar al comunei, precum şi a funcţiilor publice specifice asimilate acestora;
b) 3 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcţiei publice, pentru ocuparea funcţiilor publice de conducere, altele decât cele prevăzute la lit. a).
(la data 11-iul-2010 Art. 57, alin. (6), litera B. din capitolul VI, sectiunea 1 modificat de Art. I, punctul 4. din Legea 140/2010)

(7) Pentru participarea la concursul de recrutare organizat pentru ocuparea funcţiilor publice de conducere, candidaţii trebuie să fi absolvit studii de masterat sau postuniversitare în domeniul administraţiei publice, management ori în specialitatea studiilor necesare exercitării funcţiei publice.
*) Condiţia prevăzută la art. 57 alin. (7) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, nu este obligatorie pentru recrutarea funcţionarilor publici de conducere, în cazul exercitării cu caracter temporar a unei funcţii publice de conducere, precum şi pentru funcţionarii publici care ocupă o funcţie publică de conducere, pe o perioadă de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.
*) Funcţionarii publici prevăzuţi la alin. (1) sunt obligaţi să îndeplinească condiţia prevăzută la art. 57 alin. (7) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în termenul prevăzut, sub sancţiunea eliberării din funcţia publică.
(la data 01-ian-2010 Art. 57, alin. (7) din capitolul VI, sectiunea 1 in legatura cu Art. 37 din partea II, capitolul IV din Legea 330/2009)

*) Condiţia prevăzută la art. 57 alin. (7) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, nu este obligatorie pentru recrutarea funcţionarilor publici de conducere, în cazul exercitării cu caracter temporar a unei funcţii publice de conducere, precum şi pentru funcţionarii publici care ocupă o funcţie publică de conducere, pe o perioadă de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.
(la data 01-ian-2011 Art. 57, alin. (7) din capitolul VI, sectiunea 1 in legatura cu Art. 31 din capitolul III, sectiunea 5 din Legea 284/2010)

Art. 58
(1) Concursul de recrutare pentru funcţiile publice vacante din autorităţile şi instituţiile publice centrale este organizat, în condiţiile legii, astfel:

a) de către comisia prevăzută la art. 18 alin. (1) pentru înalţii funcţionari publici. Secretariatul tehnic al comisiei se asigură de Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici;
b) de către Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici, pentru ocuparea funcţiilor publice de conducere generale şi specifice;
c) de către autorităţi şi instituţii publice, cu avizul Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici, pentru ocuparea funcţiilor publice de execuţie generale şi specifice.
(2) Concursul de recrutare pentru funcţiile publice vacante din autorităţile şi instituţiile publice din administraţia publică locală este organizat, în condiţiile legii, astfel:
a) de către Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici, pentru funcţiile publice de conducere din următoarele domenii: protecţia copilului, evidenţa informatizată a persoanei, audit public intern, financiar-contabilitate, urbanism şi arhitectură, resurse umane, integrare europeană, pentru secretarii unităţilor administrativ-teritoriale, precum şi pentru funcţiile publice de execuţie din domeniul auditului public intern;
b) de către autorităţi şi instituţii publice, pentru ocuparea funcţiilor publice vacante, altele decât cele prevăzute la lit. a).
(3) În situaţia prevăzută la alin. (2) lit. b), autorităţile şi instituţiile publice din administraţia publică locală au obligaţia de a informa Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici înainte cu 10 zile de demararea procedurii de organizare şi desfăşurare a concursurilor. În situaţia în care Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici constată că nu sunt îndeplinite condiţiile legale privind organizarea şi desfăşurarea concursurilor dispune amânarea sau suspendarea organizării şi desfăşurării concursului.
(4) Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici poate delega autorităţilor sau instituţiilor publice, în condiţiile legii, competenţa de a organiza concursuri de recrutare pentru ocuparea funcţiilor publice de conducere generale şi specifice.
(5) (4)Înştiinţarea va cuprinde în mod obligatoriu următoarele:
a) identificarea funcţiilor publice vacante prin denumire, categorie, clasă şi, după caz, grad profesional, precum şi compartimentul din care fac parte;
b) condiţiile de studii de specialitate şi, după caz, alte condiţii specifice prevăzute în fişa postului pentru fiecare funcţie publică vacantă;
c) data propusă pentru organizarea concursului.
(6) (5)În termen de 10 zile, Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici verifică în baza de date privind evidenţa funcţiilor publice şi a funcţionarilor publici dacă există funcţionari publici care îndeplinesc condiţiile pentru a fi redistribuiţi.
(7) (6)În condiţiile în care nu există funcţionari publici care să poată fi redistribuiţi, Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici comunică autorităţilor şi instituţiilor publice desemnarea unui responsabil de procedură, funcţionar public, reprezentant al acesteia în comisia de concurs. Responsabilul de procedură verifică îndeplinirea condiţiilor legale de organizare şi desfăşurare a concursurilor şi îndeplineşte şi celelalte activităţi corespunzătoare calităţii de membru în comisia de concurs.
(8) (7)Responsabilul de procedură sesizează cu celeritate Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici în situaţia nerespectării de către autorităţile şi instituţiile publice a procedurii de organizare şi desfăşurare a concursurilor. Pe baza analizei sesizării formulate de responsabilul de procedură, Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici dispune suspendarea organizării şi desfăşurării concursului.
(9) (8)Responsabilul de procedură poate fi desemnat din cadrul Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici sau din cadrul instituţiei prefectului, pe baza propunerilor prefecţilor.
(la data 11-iul-2010 Art. 58, alin. (4) din capitolul VI, sectiunea 1 completat de Art. I, punctul 5. din Legea 140/2010)

*) N.R.: Legea 140/2010 prevede la art. I pct 5: "La articolul 58, după alineatul (3) se introduc cinci noi alineate, alineatele (4)-(8)". Deoarece in Legea 188/1999, republicată in Monitorul Oficial 365/2007, exista deja alin. (4), am renumerotat alineatele nou introduse, acestea devenind (5)-(9).
Pct. 4, art. I din OUG 105/2009, care modifică art. 58 [acesta fiind alcatuit din alineatele (1)-(3)], a fost declarat neconstituţional prin Decizia Curţii Constituţionale nr. 1629/2009. Astfel, la data de 14 ianuarie 2010 art. 58 a revenit la forma anterioara modificarii aduse de OUG 105/2009.
(la data 11-iul-2010 Art. 58 din capitolul VI, sectiunea 1 in legatura cu Art. I, punctul 5. din Legea 140/2010)

Art. 59
Concursul pentru admiterea la programele organizate în condiţiile legii pentru obţinerea statutului de manager public se organizează şi se gestionează de instituţiile abilitate potrivit legii să organizeze astfel de programe, cu avizul Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici.
SECŢIUNEA 2: Perioada de stagiu
Art. 60
(1) Perioada de stagiu are ca obiect verificarea aptitudinilor profesionale în îndeplinirea atribuţiilor şi responsabilităţilor unei funcţii publice, formarea practică a funcţionarilor publici debutanţi, precum şi cunoaşterea de către aceştia a specificului administraţiei publice şi a exigenţelor acesteia.
(la data 22-iul-2008 Art. 60, alin. (1) din capitolul VI, sectiunea 2 a se vedea recurs in interesul legii Decizia LXXVIII/2007)
(2) Durata perioadei de stagiu este de 12 luni pentru funcţionarii publici de execuţie din clasa I, 8 luni pentru cei din clasa a II-a şi 6 luni pentru cei din clasa a III-a.
(la data 22-iul-2008 Art. 60, alin. (2) din capitolul VI, sectiunea 2 a se vedea recurs in interesul legii Decizia LXXVIII/2007)
Art. 61
(1) La terminarea perioadei de stagiu, pe baza rezultatului evaluării realizate, funcţionarul public debutant va fi:
a) numit funcţionar public de execuţie definitiv în clasa corespunzătoare studiilor absolvite, în funcţiile publice prevăzute la art. 14, în gradul profesional asistent;
b) eliberat din funcţia publică, în cazul în care a obţinut la evaluarea activităţii calificativul "necorespunzător".
(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. b) perioada de stagiu nu constituie vechime necesară pentru ocuparea unei funcţii publice.
SECŢIUNEA 3: Numirea funcţionarilor publici
Art. 62
(1) Numirea în funcţiile publice din categoria înalţilor funcţionari publici se face în conformitate cu dispoziţiile art. 19 alin. (1).
(2) Numirea în funcţiile publice de conducere pentru care se organizează concurs în condiţiile art. 58 alin. (1) lit. b) se

face prin actul administrativ emis de conducătorii autorităţilor sau instituţiilor publice din administraţia publică centrală şi locală, la propunerea Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici.
(la data 11-iul-2010 Art. 62, alin. (2) din capitolul VI, sectiunea 3 modificat de Art. I, punctul 6. din Legea 140/2010)

(3) Numirea în funcţiile publice pentru care se organizează concurs în condiţiile art. 58 alin. (1) lit. c) se face prin actul administrativ emis de conducătorii autorităţilor şi instituţiilor publice din administraţia publică centrală şi locală care au organizat concursul.
(la data 11-iul-2010 Art. 62, alin. (3) din capitolul VI, sectiunea 3 modificat de Art. I, punctul 6. din Legea 140/2010)

(4) Actul administrativ de numire are formă scrisă şi trebuie să conţină temeiul legal al numirii, numele funcţionarului public, denumirea funcţiei publice, data de la care urmează să exercite funcţia publică, drepturile salariale, precum şi locul de desfăşurare a activităţii.
(5) Fişa postului aferentă funcţiei publice se anexează la actul administrativ de numire, iar o copie a acesteia se înmânează funcţionarului public.
(6) La intrarea în corpul funcţionarilor publici, funcţionarul public depune jurământul de credinţă în termen de 3 zile de la emiterea actului de numire în funcţia publică definitivă. Jurământul are următoarea formulă: "Jur să respect Constituţia, drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului, să aplic în mod corect şi fără părtinire legile ţării, să îndeplinesc conştiincios îndatoririle ce îmi revin în funcţia publică în care am fost numit, să păstrez secretul profesional şi să respect normele de conduită profesională şi civică. Aşa să-mi ajute Dumnezeu." Formula religioasă de încheiere va respecta libertatea convingerilor religioase.
(7) Depunerea jurământului prevăzut la alin. (6) se consemnează în scris. Refuzul depunerii jurământului se consemnează în scris şi atrage revocarea actului administrativ de numire în funcţia publică. Obligaţia de organizare a depunerii jurământului aparţine persoanei care are competenţa legală de numire.

SECŢIUNEA 4: Promovarea funcţionarilor publici şi evaluarea performanţelor profesionale

Art. 63

În carieră, funcţionarul public poate promova în funcţia publică, în condiţiile legii. Promovarea în clasă şi promovarea în grade profesionale nu sunt condiţionate de existenţa unui post vacant.
(la data 01-ian-2011 Art. 63 din capitolul VI, sectiunea 4 modificat de Art. 41, punctul 1. din capitolul IV din Legea 284/2010)

Art. 64

(la data 06-ian-2010 Art. 64 din capitolul VI, sectiunea 4 a se vedea referinte de aplicare din sectiunea 1 din Regulament din 2009)
(1) Promovarea este modalitatea de dezvoltare a carierei prin ocuparea unei funcţii publice superioare.
(2) Promovarea în funcţia publică de execuţie în gradul profesional imediat superior celui deţinut de funcţionarul public se face prin concurs sau examen, organizat semestrial de către autorităţile şi instituţiile publice, prin transformarea postului ocupat de funcţionarul public ca urmare a promovării concursului sau examenului. Fişa postului funcţionarului public care a promovat în funcţia publică se completează cu noi atribuţii şi responsabilităţi sau, după caz, prin creşterea gradului de complexitate a atribuţiilor exercitate.
(la data 11-iul-2010 Art. 64, alin. (2) din capitolul VI, sectiunea 4 modificat de Art. I, punctul 7. din Legea 140/2010)

Art. 65

(la data 06-ian-2010 Art. 65 din capitolul VI, sectiunea 4 a se vedea referinte de aplicare din sectiunea 2 din Regulament din 2009)
(1) Concursul sau examenul de promovare în gradul profesional se organizează de autoritatea sau instituţia publică, în limita funcţiilor publice rezervate promovării, cu încadrarea în fondurile bugetare alocate.
(la data 11-iul-2010 Art. 65, alin. (1) din capitolul VI, sectiunea 4 modificat de Art. I, punctul 8. din Legea 140/2010)

(2) Pentru a participa la concursul sau examenul de promovare în gradul profesional imediat superior celui deţinut, funcţionarul public trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiţii:
a) să aibă cel puţin 3 ani vechime în gradul profesional al funcţiei publice din care promovează;
(la data 01-ian-2011 Art. 65, alin. (2), litera B. din capitolul VI, sectiunea 4 abrogat de Art. 41, punctul 2. din capitolul IV din Legea 284/2010)
c) să fi obţinut cel puţin calificativul «bine» la evaluarea anuală a performanţelor individuale în ultimii 2 ani calendaristici;
d) să nu aibă în cazierul administrativ o sancţiune disciplinară neradiată în condiţiile prezentei legi.
(la data 11-iul-2010 Art. 65, alin. (2) din capitolul VI, sectiunea 4 modificat de Art. I, punctul 8. din Legea 140/2010)

(3) Funcţionarii publici care nu îndeplinesc condiţiile de vechime prevăzute pentru promovarea în gradul profesional imediat superior celui deţinut pot participa la concursul organizat, în condiţiile legii, în vederea promovării rapide în funcţia publică.
(4) Prevederile art. 58 alin. (2) şi (3) se aplică în mod corespunzător.
(la data 11-iul-2010 Art. 65, alin. (3) din capitolul VI, sectiunea 4 completat de Art. I, punctul 9. din Legea 140/2010)

Art. 66

Pentru a participa la concursul de promovare într-o funcţie publică de conducere, funcţionarii publici trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiţii:
a) să fie absolvenţi de masterat sau de studii postuniversitare în domeniul administraţiei publice, management sau în specialitatea studiilor necesare exercitării funcţiei publice;
b) să fie numiţi într-o funcţie publică din clasa I;
c) să îndeplinească cerinţele specifice prevăzute în fişa postului;
d) să îndeplinească condiţiile prevăzute la art. 57 alin. (6);
e) să nu aibă în cazierul administrativ o sancţiune disciplinară neradiată în condiţiile prezentei legi.
(la data 01-ian-2011 Art. 67 din capitolul VI, sectiunea 4 abrogat de Art. 41, punctul 3. din capitolul IV din Legea 284/2010)

Art. 68

(la data 06-ian-2010 Art. 68 din capitolul VI, sectiunea 4 a se vedea referinte de aplicare din sectiunea 5 din Regulament din 2009)
(1) În urma dobândirii unei diplome de studii de nivel superior, funcţionarii publici de execuţie au dreptul de a participa la examenul organizat pentru ocuparea unei funcţii publice într-o clasă superioară celei în care sunt încadraţi, dacă studiile absolvite sunt în specialitatea în care îşi desfăşoară activitatea sau dacă autoritatea ori instituţia publică apreciază că studiile absolvite sunt utile pentru desfăşurarea activităţii.
(la data 11-iul-2010 Art. 68, alin. (1) din capitolul VI, sectiunea 4 modificat de Art. I, punctul 10. din Legea 140/2010)

(2) Promovarea în condiţiile alin. (1) se face prin transformarea postului ocupat de funcţionarul public ca urmare a promovării examenului.
(3) Promovarea în clasă nu se poate face pe o funcţie publică de auditor sau de consilier juridic.
(la data 11-iul-2010 Art. 68, alin. (2) din capitolul VI, sectiunea 4 completat de Art. I, punctul 11. din Legea 140/2010)

Art. 69
(la data 06-ian-2010 Art. 69 din capitolul VI, sectiunea 4 a se vedea referinte de aplicare din sectiunea 4 din Regulament din 2009)
(la data 06-ian-2010 Art. 69 din capitolul VI, sectiunea 4 a se vedea referinte de aplicare din sectiunea 3 din Regulament din 2009)
(la data 22-apr-2005 Art. 69 din capitolul VI, sectiunea 4 a se vedea referinte de aplicare din Ordinul 206/2005)
(1) Evaluarea performanţelor profesionale individuale ale funcţionarilor publici se face anual.
(2) În urma evaluării performanţelor profesionale individuale, funcţionarului public i se acordă unul dintre următoarele calificative: "foarte bine", "bine", "satisfăcător", "nesatisfăcător".
(3) Calificativele obţinute la evaluarea profesională sunt avute în vedere la:
(la data 01-ian-2011 Art. 69, alin. (3), litera A. din capitolul VI, sectiunea 4 abrogat de Art. 41, punctul 4. din capitolul IV din Legea 284/2010)
b) promovarea într-o funcţie publică superioară;
c) eliberarea din funcţia publică.
(4) În cadrul procesului de evaluare a performanţelor profesionale ale funcţionarilor publici se stabilesc cerinţele de formare profesională a funcţionarilor publici.
(5) Metodologia de evaluare a performanţelor profesionale individuale ale funcţionarilor publici se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici, după consultarea organizaţiilor sindicale ale funcţionarilor publici, reprezentative la nivel naţional.

SECŢIUNEA 5: Sistemul de promovare rapidă în funcţia publică

Art. 70
(1) Pot beneficia de sistemul de promovare rapidă în funcţia publică:
a) persoanele care au absolvit programe organizate, în condiţiile legii, pentru obţinerea statutului de manager public;
b) funcţionarii publici care au promovat concursul prevăzut la art. 65 alin. (3).
(2) Pot participa la concursul prevăzut la alin. (1) lit. b) funcţionarii publici care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:
a) au cel puţin 1 an vechime în gradul profesional al funcţiei publice din care promovează;
b) au obţinut calificativul "foarte bine" la evaluarea performanţelor profesionale individuale din ultimul an;
c) nu au în cazierul administrativ o sancţiune disciplinară neradiată în condiţiile prezentei legi;
d) au urmat cel puţin o formă de perfecţionare profesională în ultimul an.
(3) Concursul pentru promovarea rapidă prevăzut la art. 65 alin. (3) se organizează anual, de către Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici, în limita numărului de funcţii publice rezervate promovării rapide.

Art. 71
(1) Perioada în care o persoană a urmat programe organizate, în condiţiile legii, pentru obţinerea statutului de manager public este asimilată perioadei de stagiu.
(2) În cazul nepromovării programelor prevăzute la alin. (1), perioada de stagiu nu constituie vechime în specialitatea studiilor necesare ocupării funcţiilor publice şi nici vechime în funcţia publică.

CAPITOLUL VII: Acorduri colective. Comisii paritare

Art. 72
(1) Autorităţile şi instituţiile publice pot încheia anual, în condiţiile legii, acorduri cu sindicatele reprezentative ale funcţionarilor publici sau cu reprezentanţii funcţionarilor publici, care să cuprindă numai măsuri referitoare la:
a) constituirea şi folosirea fondurilor destinate îmbunătăţirii condiţiilor la locul de muncă;
b) sănătatea şi securitatea în muncă;
c) programul zilnic de lucru;
d) perfecţionarea profesională;
e) alte măsuri decât cele prevăzute de lege, referitoare la protecţia celor aleşi în organele de conducere ale organizaţiilor sindicale.
(2) În cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcţionarii publici nu sunt organizaţi în sindicat, acordul se încheie cu reprezentanţii funcţionarilor publici din respectiva autoritate sau instituţie publică, desemnaţi în condiţiile legii.
(3) Autoritatea sau instituţia publică va furniza sindicatelor reprezentative sau reprezentanţilor funcţionarilor publici informaţiile necesare pentru încheierea acordurilor privind raporturile de serviciu, în condiţiile legii.

Art. 73
(1) În cadrul autorităţilor şi instituţiilor publice se constituie comisii paritare.
(2) În alcătuirea comisiei paritare intră un număr egal de reprezentanţi desemnaţi de conducătorul autorităţii sau instituţiei publice ş| de sindicatul reprezentativ al funcţionarilor publici. În cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcţionarii publici nu sunt organizaţi în sindicat, reprezentanţii lor vor fi desemnaţi prin votul majorităţii funcţionarilor publici din respectiva autoritate sau instituţie publică.
(3) Modul de constituire, organizare şi funcţionare a comisiilor paritare, precum şi componenţa, atribuţiile şi procedura de lucru ale acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici.

Art. 74
(1) Comisiile paritare sunt consultate în următoarele situaţii:
a) la stabilirea măsurilor de îmbunătăţire a activităţii autorităţilor şi instituţiilor publice pentru care sunt constituite;
b) la stabilirea oricăror măsuri privind pregătirea profesională a funcţionarilor publici, dacă costurile acestora sunt suportate din fonduri bugetare;
c) la stabilirea programului de lucru de către conducătorul autorităţii sau instituţiei publice;
d) alte situaţii prevăzute de lege.
(2) În exercitarea atribuţiilor, comisiile paritare emit avize consultative.
(3) Comisiile paritare urmăresc permanent realizarea acordurilor stabilite între sindicatele reprezentative sau reprezentanţii funcţionarilor publici cu autorităţile sau instituţiile publice.
(4) Comisia paritară întocmeşte rapoarte trimestriale cu privire la respectarea prevederilor acordurilor încheiate în condiţiile legii, pe care le comunică conducerii autorităţii sau instituţiei publice, precum şi conducerii sindicatelor

reprezentative ale funcţionarilor publici.

CAPITOLUL VIII: Sancţiunile disciplinare şi răspunderea funcţionarilor publici

Art. 75

Încălcarea de către funcţionarii publici, cu vinovăţie, a îndatoririlor de serviciu atrage răspunderea disciplinară, contravenţională, civilă sau penală, după caz.

Art. 76

(1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim se poate adresa instanţei judecătoreşti, în condiţiile legii, împotriva autorităţii sau instituţiei publice care a emis actul sau care a refuzat să rezolve cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim.
(2) În cazul în care acţiunea se admite şi se constată vinovăţia funcţionarului public, persoana respectivă va fi obligată la plata daunelor, solidar cu autoritatea sau instituţia publică.
(3) Răspunderea juridică a funcţionarului public nu se poate angaja dacă acesta a respectat prevederile legale şi procedurile administrative aplicabile autorităţii sau instituţiei publice în care îşi desfăşoară activitatea.

Art. 77

(1) Încălcarea cu vinovăţie de către funcţionarii publici a îndatoririlor corespunzătoare funcţiei publice pe care o deţin şi a normelor de conduită profesională şi civică prevăzute de lege constituie abatere disciplinară şi atrage răspunderea disciplinară a acestora.
(2) Constituie abateri disciplinare următoarele fapte:
a) întârzierea sistematică în efectuarea lucrărilor;
b) neglijenţa repetată în rezolvarea lucrărilor;
c) absenţe nemotivate de la serviciu;
d) nerespectarea în mod repetat a programului de lucru;
e) intervenţiile sau stăruinţele pentru soluţionarea unor cereri în afara cadrului legal;
f) nerespectarea secretului profesional sau a confidenţialităţii lucrărilor cu acest caracter;
g) manifestări care aduc atingere prestigiului autorităţii sau instituţiei publice în care îşi desfăşoară activitatea;
h) desfăşurarea în timpul programului de lucru a unor activităţi cu caracter politic;
i) refuzul de a îndeplini atribuţiile de serviciu;
j) încălcarea prevederilor legale referitoare la îndatoriri, incompatibilităţi, conflicte de interese şi interdicţii stabilite prin lege pentru funcţionarii publici;
k) alte fapte prevăzute ca abateri disciplinare în actele normative din domeniul funcţiei publice şi funcţionarilor publici.
(3) Sancţiunile disciplinare sunt:
a) mustrare scrisă;
b) diminuarea drepturilor salariale cu 5-20% pe o perioadă de până la 3 luni;
c) suspendarea dreptului de avansare în gradele de salarizare sau, după caz, de promovare în funcţia publică pe o perioadă de la 1 la 3 ani;
d) retrogradarea în funcţia publică pe o perioadă de până la un an.
(la data 01-ian-2011 Art. 77, alin. (3), litera D. din capitolul VIII modificat de Art. 41, punctul 5. din capitolul IV din Legea 284/2010)

e) destituirea din funcţia publică.
(4) La individualizarea sancţiunii disciplinare se va ţine seama de cauzele şi gravitatea abaterii disciplinare, împrejurările în care aceasta a fost săvârşită, gradul de vinovăţie şi consecinţele abaterii, comportarea generală în timpul serviciului a funcţionarului public, precum şi de existenţa în antecedentele acestuia a altor sancţiuni disciplinare care nu au fost radiate în condiţiile prezentei legi.
(5) Sancţiunile disciplinare se aplică în termen de cel mult 1 an de la data sesizării comisiei de disciplină cu privire la săvârşirea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de 2 ani de la data săvârşirii abaterii disciplinare.
(6) În cazul în care fapta funcţionarului public a fost sesizată ca abatere disciplinară şi ca infracţiune, procedura angajării răspunderii disciplinare se suspendă până la dispunerea clasării ori renunţării la urmărirea penală sau până la data la care instanţa judecătorească dispune achitarea, renunţarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei sau încetarea procesului penal.
(la data 01-feb-2014 Art. 77, alin. (6) din capitolul VIII modificat de Art. 40, punctul 1. din titlul II din Legea 255/2013)

(7) Pe perioada cercetării administrative, în situaţia în care funcţionarul public care a săvârşit o abatere disciplinară poate influenţa cercetarea administrativă, conducătorul autorităţii sau instituţiei publice are obligaţia de a interzice accesul acestuia la documentele care pot influenţa cercetarea sau, după caz, de a dispune mutarea temporară a funcţionarului public în cadrul altui compartiment sau altei structuri a autorităţii ori instituţiei publice.

Art. 78

(1) Sancţiunea disciplinară prevăzută la art. 77 alin. (3) lit. a) se poate aplica direct de către persoana care are competenţa legală de numire în funcţia publică.
(2) Sancţiunile disciplinare prevăzute la art. 77 alin. (3) lit. b) -e) se aplică de persoana care are competenţa legală de numire în funcţia publică, la propunerea comisiei de disciplină.
(3) Sancţiunile disciplinare nu pot fi aplicate decât după cercetarea prealabilă a faptei săvârşite şi după audierea funcţionarului public. Audierea funcţionarului public trebuie consemnată în scris, sub sancţiunea nulităţii. Refuzul funcţionarului public de a se prezenta la audieri sau de a semna o declaraţie privitoare la abaterile disciplinare care i se impută se consemnează într-un proces-verbal.

Art. 79

(1) Pentru analizarea faptelor sesizate ca abateri disciplinare şi propunerea sancţiunii disciplinare aplicabile funcţionarilor publici din autorităţile sau instituţiile publice se constituie comisii de disciplină.
(2) Din comisia de disciplină face parte şi un reprezentant al organizaţiei sindicale reprezentative sau, după caz, un reprezentant desemnat prin votul majorităţii funcţionarilor publici pentru care este organizată comisia de disciplină, în cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcţionarii publici nu sunt organizaţi în sindicat.
(3) Comisia de disciplină poate desemna unul sau mai mulţi membri şi, după caz, poate solicita compartimentelor de control din cadrul autorităţilor sau instituţiilor publice să cerceteze faptele sesizate şi să prezinte rezultatele activităţii de cercetare.
(4) Comisia de disciplină pentru înalţii funcţionari publici este compusă din 5 înalţi funcţionari publici, numiţi prin decizia

primului-ministru, la propunerea ministrului internelor şi reformei administrative.
(5) Modul de constituire, organizare şi funcţionare a comisiilor de disciplină, precum şi componenţa, atribuţiile, modul de sesizare şi procedura de lucru ale acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici.

Art. 80

Funcţionarul public nemulţumit de sancţiunea aplicată se poate adresa instanţei de contencios administrativ, solicitând anularea sau modificarea, după caz, a ordinului sau dispoziţiei de sancţionare.

Art. 81

(1) Pentru evidenţierea situaţiei disciplinare a funcţionarului public, Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici va elibera un cazier administrativ, conform bazei de date pe care o administrează.
(2) Cazierul administrativ este un act care cuprinde sancţiunile disciplinare aplicate funcţionarului public şi care nu au fost radiate în condiţiile legii.
(3) Cazierul administrativ este necesar în următoarele cazuri:
a) desemnarea unui funcţionar public ca membru în comisia de concurs pentru recrutarea funcţionarilor publici;
b) desemnarea unui funcţionar public în calitate de preşedinte şi membru în comisia de disciplină;
c) desemnarea unui funcţionar public ca membru în comisia paritară;
d) ocuparea unei funcţii publice corespunzătoare categoriei înalţilor funcţionari publici sau categoriei funcţionarilor publici de conducere;
e) în orice alte situaţii prevăzute de lege.
(4) Cazierul administrativ este eliberat la solicitarea:
a) funcţionarului public interesat;
b) conducătorului autorităţii sau instituţiei publice în care îşi desfăşoară activitatea;
c) preşedintelui comisiei de disciplină;
d) altor persoane prevăzute de lege.

Art. 82

(1) Sancţiunile disciplinare se radiază de drept, după cum urmează:
a) în termen de 6 luni de la aplicare, sancţiunea disciplinară prevăzută la art. 77 alin. (3) lit. a);
b) în termen de un an de la expirarea termenului pentru care au fost aplicate, sancţiunile disciplinare prevăzute la art. 77 alin. (3) lit. b)-d);
c) în termen de 7 ani de la aplicare, sancţiunea prevăzută la art. 77 alin. (3) lit. e).
(2) Radierea sancţiunilor disciplinare prevăzute la alin. (1) lit. a) şi b) se constată prin act administrativ al conducătorului autorităţii sau instituţiei publice.

Art. 83

(1) Răspunderea contravenţională a funcţionarilor publici se angajează în cazul în care aceştia au săvârşit o contravenţie în timpul şi în legătură cu sarcinile de serviciu.
(2) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenţiei şi de aplicare a sancţiunii funcţionarul public se poate adresa cu plângere la judecătoria în a cărei circumscripţie îşi are sediul autoritatea sau instituţia publică în care este numit funcţionarul public sancţionat.

Art. 84

Răspunderea civilă a funcţionarului public se angajează:
a) pentru pagubele produse cu vinovăţie patrimoniului autorităţii sau instituţiei publice în care funcţionează;
b) pentru nerestituirea în termenul legal a sumelor ce i s-au acordat necuvenit;
c) pentru daunele plătite de autoritatea sau instituţia publică, în calitate de comitent, unor terţe persoane, în temeiul unei hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile.

Art. 85

(1) Repararea pagubelor aduse autorităţii sau instituţiei publice în situaţiile prevăzute la art. 84 lit. a) şi b) se dispune prin emiterea de către conducătorul autorităţii sau instituţiei publice a unui ordin sau a unei dispoziţii de imputare, în termen de 30 de zile de la constatarea pagubei, sau, după caz, prin asumarea unui angajament de plată, iar în situaţia prevăzută la lit. c) a aceluiaşi articol, pe baza hotărârii judecătoreşti definitive şi irevocabile.
(2) Împotriva ordinului sau dispoziţiei de imputare funcţionarul public în cauză se poate adresa instanţei de contencios administrativ.
(2[1]) Ordinul sau dispoziţia de imputare rămasă definitivă ca urmare a neintroducerii ori respingerii acţiunii la instanţa de contencios administrativ constituie titlu executoriu.
(la data 15-feb-2013 Art. 85, alin. (2) din capitolul VIII completat de Art. 34 din titlul IV din Legea 76/2012)

(3) Dreptul conducătorului autorităţii sau instituţiei publice de a emite ordinul sau dispoziţia de imputare se prescrie în termen de 3 ani de la data producerii pagubei.

Art. 86

(1) Răspunderea funcţionarului public pentru infracţiunile săvârşite în timpul serviciului sau în legătură cu atribuţiile funcţiei publice pe care o ocupă se angajează potrivit legii penale.
(2) În cazul în care funcţionarul public este trimis în judecată pentru săvârşirea unei infracţiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h), persoana care are competenţa legală de numire în funcţia publică va dispune suspendarea funcţionarului public din funcţia publică pe care o deţine.
(3) În cazul în care s-a dispus clasarea sau renunţarea la urmărirea penală ori achitarea sau renunţarea la aplicarea pedepsei ori amânarea aplicării pedepsei, precum şi în cazul încetării procesului penal, suspendarea din funcţia publică încetează, iar funcţionarul public respectiv îşi va relua activitatea în funcţia publică deţinută anterior şi îi vor fi achitate drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.
(la data 01-feb-2014 Art. 86, alin. (3) din capitolul VIII modificat de Art. 40, punctul 2. din titlul II din Legea 255/2013)

(4) În situaţia în care nu sunt întrunite condiţiile pentru angajarea răspunderii penale, iar fapta funcţionarului public poate fi considerată abatere disciplinară, va fi sesizată comisia de disciplină competentă.
(5) De la momentul punerii în mişcare a acţiunii penale, în situaţia în care funcţionarul public poate influenţa cercetarea, persoana care are competenţa numirii în funcţia publică are obligaţia să dispună mutarea temporară a funcţionarului

public în cadrul altui compartiment sau altei structuri fără personalitate juridică a autorităţii ori instituţiei publice.
(la data 01-feb-2014 Art. 86, alin. (5) din capitolul VIII modificat de Art. 40, punctul 2. din titlul II din Legea 255/2013)

CAPITOLUL IX: Modificarea, suspendarea şi încetarea raportului de serviciu

SECŢIUNEA 1: Modificarea raportului de serviciu

Art. 87

(1) Mobilitatea în cadrul corpului funcţionarilor publici se realizează prin modificarea raporturilor de serviciu, astfel:
a) pentru eficientizarea activităţii autorităţilor şi instituţiilor publice;
(la data 11-iul-2010 Art. 87, alin. (1), litera B. din capitolul IX, sectiunea 1 abrogat de Art. I, punctul 12. din Legea 140/2010)
c) în interesul funcţionarului public, pentru dezvoltarea carierei în funcţia publică.
(2) Modificarea raporturilor de serviciu ale funcţionarilor publici de execuţie şi funcţionarilor publici de conducere are loc prin:
a) delegare;
b) detaşare;
c) transfer;
d) mutarea în cadrul autorităţii sau instituţiei publice ori în cadrul altei structuri fără personalitate juridică a autorităţii sau instituţiei publice, în condiţiile prezentei legi;
(la data 11-iul-2010 Art. 87, alin. (2), litera D. din capitolul IX, sectiunea 1 modificat de Art. I, punctul 13. din Legea 140/2010)

e) exercitarea cu caracter temporar a unei funcţii publice de conducere.
(la data 11-iul-2010 Art. 87, alin. (3) din capitolul IX, sectiunea 1 abrogat de Art. I, punctul 14. din Legea 140/2010)

Art. 88

(1) Delegarea se dispune în interesul autorităţii sau instituţiei publice în care este încadrat funcţionarul public, pe o perioadă de cel mult 60 de zile calendaristice într-un an.
(2) Funcţionarul public poate refuza delegarea dacă se află în una dintre următoarele situaţii:
a) graviditate;
b) îşi creşte singur copilul minor;
c) starea sănătăţii, dovedită cu certificat medical, face contraindicată delegarea.
(3) Delegarea pe o perioadă mai mare de 60 de zile calendaristice în cursul unui an calendaristic se poate dispune numai cu acordul scris al funcţionarului public.
(4) Pe timpul delegării funcţionarul public îşi păstrează funcţia publică şi salariul, iar autoritatea sau instituţia publică care îl deleagă este obligată să suporte costul integral al transportului, cazării şi al indemnizaţiei de delegare.

Art. 89

(1) Detaşarea se dispune în interesul autorităţii sau instituţiei publice în care urmează să îşi desfăşoare activitatea funcţionarul public, pentru o perioadă de cel mult 6 luni. În cursul unui an calendaristic un funcţionar public poate fi detaşat mai mult de 6 luni numai cu acordul său scris.
(2) Detaşarea se poate dispune dacă pregătirea profesională a funcţionarului public corespunde atribuţiilor şi responsabilităţilor funcţiei publice, cu respectarea categoriei, clasei şi gradului profesional al funcţionarului public. Detaşarea se poate dispune şi pe o funcţie publică de conducere, cu aplicarea dispoziţiilor art. 92 alin. (2), dacă funcţionarul public îndeplineşte condiţiile de studii şi vechime în specialitatea studiilor şi dacă nu există în cadrul autorităţii sau instituţiei publice funcţionari publici care să exercite cu caracter temporar funcţia publică. Funcţionarul public poate fi detaşat pe o funcţie publică inferioară, numai cu acordul său scris.
(2^1) În mod excepţional, detaşarea se poate dispune şi pe o funcţie publică din categoria înalţilor funcţionari publici, cu aplicarea prevederilor art. 92 alin. (11), dacă funcţionarul public îndeplineşte condiţiile de studii şi de vechime în specialitatea studiilor necesare exercitării funcţiei publice în condiţiile prezentei legi. În acest caz, detaşarea se dispune prin act administrativ al persoanei care are competenţa legală de numire a funcţionarilor publici care ocupă funcţii publice din categoria înalţilor funcţionari publici, la propunerea conducătorului autorităţii sau instituţiei publice în care urmează să îşi desfăşoare activitatea funcţionarul public detaşat.
(2^2) Funcţionarii publici cu statut special pot fi detaşaţi pe funcţii publice generale echivalente funcţiilor publice specifice ocupate, cu avizul Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor alin. (1)-(2^1) şi cu respectarea prevederilor art. 110.
(2^3) Funcţionarii publici pot fi detaşaţi şi pe funcţii publice cu statut special, cu avizul Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici, cu respectarea prevederilor art. 110.
(la data 11-iul-2010 Art. 89, alin. (2) din capitolul IX, sectiunea 1 completat de Art. I, punctul 15. din Legea 140/2010)

(3) Funcţionarul public poate refuza detaşarea dacă se află în una dintre următoarele situaţii:
a) graviditate;
b) îşi creşte singur copilul minor;
c) starea sănătăţii, dovedită cu certificat medical, face contraindicată detaşarea;
d) detaşarea se face într-o localitate în care nu i se asigură condiţii corespunzătoare de cazare;
e) este singurul întreţinător de familie;
f) motive familiale temeinice justifică refuzul de a da curs detaşării.
(4) Pe perioada detaşării funcţionarul public îşi păstrează funcţia publică şi salariul. Dacă salariul corespunzător funcţiei publice pe care este detaşat este mai mare, el are dreptul la acest salariu. Pe timpul detaşării în altă localitate autoritatea sau instituţia publică beneficiară este obligată să-i suporte costul integral al transportului, dus şi întors, cel puţin o dată pe lună, al cazării şi al indemnizaţiei de detaşare.

Art. 90

(1) Transferul poate avea loc după cum urmează:
a) în interesul serviciului;
b) la cererea funcţionarului public.
(2) Transferul se poate face într-o funcţie publică pentru care sunt îndeplinite condiţiile specifice prevăzute în fişa postului.
(3) Transferul în interesul serviciului se poate face numai cu acordul scris al funcţionarului public transferat. În cazul transferului în interesul serviciului în altă localitate, funcţionarul public transferat are dreptul la o indemnizaţie egală cu

salariul net calculat la nivelul salariului din luna anterioară celei în care se transferă, la acoperirea tuturor cheltuielilor de transport şi la un concediu plătit de 5 zile. Plata acestor drepturi se suportă de autoritatea sau instituţia publică la care se face transferul, în termen de cel mult 15 zile de la data aprobării transferului.
(4) Transferul în interesul serviciului se face într-o funcţie publică de aceeaşi categorie, clasă şi grad profesional cu funcţia publică deţinută de funcţionarul public sau într-o funcţie publică de nivel inferior.
(5) Transferul la cerere se face într-o funcţie publică de aceeaşi categorie, clasă şi grad profesional sau într-o funcţie publică de nivel inferior, în urma aprobării cererii de transfer a funcţionarului public de către conducătorul autorităţii sau instituţiei publice la care se solicită transferul, în acest caz, transferul poate avea loc numai între autorităţi sau instituţii publice din administraţia publică centrală, între autorităţi administrative autonome ori, după caz, între autorităţi sau instituţii publice din administraţia publică locală.
(6) În cazul funcţionarilor publici de conducere, transferul se poate realiza pe funcţii publice de conducere de acelaşi nivel sau, după caz, de nivel inferior, ale căror condiţii de ocupare şi experienţă profesională necesară în vederea ocupării sunt similare cu cele ale funcţiei de pe care se efectuează transferul, cu respectarea prevederilor alin. (2), (4) şi (5). Autorităţile sau instituţiile publice între care se realizează transferul sunt obligate să verifice îndeplinirea condiţiei de similaritate a condiţiilor de ocupare şi a experienţei profesionale.
(la data 11-iul-2010 Art. 90, alin. (6) din capitolul IX, sectiunea 1 modificat de Art. I, punctul 16. din Legea 140/2010)

(7) Autorităţile sau instituţiile publice au obligaţia de a asigura publicitatea funcţiilor publice vacante care pot fi ocupate prin transfer la cerere. În situaţia în care doi sau mai mulţi funcţionari publici solicită ocuparea unei funcţii publice vacante prin transfer la cerere, selecţia se face pe bază de interviu.
(8) Prin excepţie de la prevederile alin. (5), în cazul înalţilor funcţionari publici, transferul la cerere se poate dispune de persoana care are competenţa legală de numire în funcţia publică, la solicitarea motivată a înaltului funcţionar public şi cu aprobarea conducătorului autorităţii sau instituţiei publice în a cărei structură se găseşte funcţia publică vacantă pe care urmează a fi transferat, cu îndeplinirea condiţiilor specifice prevăzute pentru funcţia publică de conducere sau de execuţie respectivă şi cu respectarea prevederilor alin. (7).
(la data 11-iul-2010 Art. 90, alin. (7) din capitolul IX, sectiunea 1 completat de Art. I, punctul 17. din Legea 140/2010)

Art. 91
(1) Mutarea în cadrul autorităţii sau instituţiei publice ori în cadrul altei structuri fără personalitate juridică a autorităţii sau instituţiei publice poate fi definitivă ori temporară.
(2) Mutarea definitivă poate avea loc în următoarele situaţii:
a) când se dispune de către conducătorul autorităţii sau instituţiei publice în care îşi desfăşoară activitatea funcţionarul public pe o funcţie publică vacantă echivalentă, de aceeaşi categorie, clasă şi, după caz, de acelaşi grad profesional, sau pe o funcţie publică vacantă de nivel inferior pentru care sunt îndeplinite condiţiile specifice prevăzute în fişa postului. În cazuri temeinic justificate, mutarea se poate dispune motivat de conducătorul autorităţii sau instituţiei publice, cu repartizarea postului corespunzător funcţiei deţinute de funcţionarul public. În oricare dintre situaţii este necesar acordul scris al funcţionarului public;
b) la solicitarea justificată a funcţionarului public, cu aprobarea conducătorului autorităţii sau instituţiei publice, pe o funcţie publică vacantă echivalentă, de aceeaşi categorie, clasă şi, după caz, la acelaşi grad profesional, sau pe o funcţie publică vacantă de nivel inferior pentru care sunt îndeplinite condiţiile specifice prevăzute în fişa postului;
c) în alte situaţii prevăzute de dispoziţiile legale.
(3) În cazul înalţilor funcţionari publici, mutarea definitivă se poate dispune de persoana care are competenţa legală de numire în funcţia publică, la solicitarea motivată a înaltului funcţionar public şi cu aprobarea conducătorului autorităţii sau instituţiei publice în care se găseşte funcţia publică de conducere ori de execuţie vacantă pe care urmează a fi mutat definitiv, cu îndeplinirea condiţiilor specifice prevăzute pentru funcţia publică respectivă.
(4) Mutarea temporară pe o altă funcţie publică se dispune motivat, în interesul autorităţii sau instituţiei publice, de către conducătorul autorităţii ori instituţiei publice, pe o funcţie publică vacantă echivalentă, de aceeaşi categorie, clasă şi, după caz, de acelaşi grad profesional, pentru care sunt îndeplinite condiţiile specifice prevăzute în fişa postului sau, după caz, cu repartizarea postului corespunzător funcţiei deţinute de funcţionarul public, pentru o perioadă de maximum 6 luni într-un an calendaristic.
(5) În mod excepţional, mutarea temporară sau definitivă poate fi solicitată de funcţionarul public în cazul în care starea sănătăţii, dovedită pe baza unui examen de specialitate, nu îi mai permite desfăşurarea activităţii în acel compartiment. Mutarea temporară sau definitivă se face în condiţiile prezentei legi, dacă funcţionarul public în cauză este apt profesional să îndeplinească atribuţiile care îi revin.
(6) Dacă mutarea se dispune în altă localitate, funcţionarul public beneficiază de drepturile prevăzute la art. 90 alin. (3).
(7) Funcţionarul public poate refuza mutarea în cadrul altei structuri a autorităţii sau instituţiei publice în altă localitate, dacă se află în una dintre situaţiile prevăzute la art. 89 alin. (3). Refuzul nejustificat constituie abatere disciplinară.
(la data 11-iul-2010 Art. 91 din capitolul IX, sectiunea 1 modificat de Art. I, punctul 18. din Legea 140/2010)

Art. 92
(1) Exercitarea cu caracter temporar a unei funcţii publice de conducere vacante sau temporar vacante se realizează prin promovarea temporară a unui funcţionar public care îndeplineşte condiţiile de studii şi de vechime în specialitatea studiilor pentru ocuparea funcţiei publice şi care nu are o sancţiune disciplinară aplicată, care nu a fost radiată, în condiţiile prezentei legi.
(la data 11-iul-2010 Art. 92, alin. (1) din capitolul IX, sectiunea 1 modificat de Art. I, punctul 19. din Legea 140/2010)

(1^1) În mod excepţional, la propunerea justificată a conducătorului autorităţii sau instituţiei publice în al cărei stat de funcţii există funcţia publică corespunzătoare categoriei înalţilor funcţionari publici vacantă sau temporar vacantă, exercitarea cu caracter temporar a acesteia poate fi realizată de funcţionari publici sau, după caz, de funcţionari publici cu statut special care îndeplinesc condiţiile prevăzute la alin. (1), cu avizul Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici. Această măsură se dispune prin act administrativ al persoanei care are competenţa legală de numire în funcţia publică corespunzătoare categoriei înalţilor funcţionari publici, în condiţiile în care, din motive obiective, funcţia publică nu a putut fi ocupată prin mobilitate.

(la data 11-iul-2010 Art. 92, alin. (1) din capitolul IX, sectiunea 1 completat de Art. I, punctul 20. din Legea 140/2010)

(2) Dacă funcţia publică este vacantă, măsura prevăzută la alin. (1) se dispune de către persoana care are competenţa numirii în funcţia publică, pe o perioadă de maximum 6 luni într-un an calendaristic, cu avizul Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici.
(la data 11-iul-2010 Art. 92, alin. (2) din capitolul IX, sectiunea 1 modificat de Art. I, punctul 21. din Legea 140/2010)

(3) În mod excepţional, perioada prevăzută la alin. (2) poate fi prelungită cu maximum 3 luni, cu avizul Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici, dacă autoritatea sau instituţia publică a organizat concurs de recrutare sau promovare şi funcţia publică nu a fost ocupată, în condiţiile legii.
(4) Dacă funcţia publică este temporar vacantă, măsura prevăzută la alin. (1) se dispune de către persoana care are competenţa legală de numire în funcţia publică, până la data încetării suspendării din funcţia publică, a detaşării titularului funcţiei publice, până la radierea de drept a sancţiunii disciplinare prevăzute la art. 77 alin. (3) lit. c) sau, după caz, în situaţia în care funcţionarul public de conducere exercită cu caracter temporar o altă funcţie publică de conducere vacantă sau temporar vacantă ori din categoria înalţilor funcţionari publici, până la expirarea perioadei pentru care s-a dispus exercitarea cu caracter temporar, în condiţiile legii.
(la data 11-iul-2010 Art. 92, alin. (4) din capitolul IX, sectiunea 1 modificat de Art. I, punctul 21. din Legea 140/2010)

(5) Dacă salariul corespunzător funcţiei publice pe care o exercită cu caracter temporar este mai mare, funcţionarul public are dreptul la acest salariu.

Art. 93

(1) Înalţii funcţionari publici sunt supuşi mobilităţii în funcţie şi prezintă disponibilitate la numirile în funcţiile publice prevăzute la art. 12, cu respectarea prevederilor art. 16 alin. (3).
(2) Refuzul neîntemeiat al numirilor prevăzute la alin. (1) atrage eliberarea din funcţia publică. În această situaţie, înaltul funcţionar public intră în corpul de rezervă al funcţionarilor publici, beneficiind de dreptul de a fi redistribuit pe o funcţie publică de conducere sau de execuţie vacantă, în condiţiile prezentei legi.
(la data 11-iul-2010 Art. 93, alin. (2) din capitolul IX, sectiunea 1 modificat de Art. I, punctul 22. din Legea 140/2010)

(3) Autorităţile şi instituţiile publice au obligaţia de a asigura decontarea cheltuielilor ocazionate de mobilitate, precum şi locuinţe de serviciu, în condiţiile legii.

SECŢIUNEA 2: Suspendarea raportului de serviciu

Art. 94

(1) Raportul de serviciu se suspendă de drept atunci când funcţionarul public se află în una dintre următoarele situaţii:
a) este numit sau ales într-o funcţie de demnitate publică, pentru perioada respectivă, cu excepţiile prevăzute la art. 34;
a^{1}) este numit sau ales într-o funcţie de demnitate publică, pentru perioada respectivă, cu excepţiile prevăzute la art. 34;
a^{2}) este încadrat la cabinetul unui demnitar;
(la data 22-iul-2012 Art. 94, alin. (1), litera A. din capitolul IX, sectiunea 2 completat de Art. I, punctul 5. din Legea 132/2012)

b) este încadrat la cabinetul unui demnitar;
c) este desemnat de către autoritatea sau instituţia publică să desfăşoare activităţi în cadrul unor misiuni diplomatice ale României ori în cadrul unor organisme sau instituţii internaţionale, pentru perioada respectivă;
d) desfăşoară activitate sindicală pentru care este prevăzută suspendarea în condiţiile legii;
e) efectuează stagiul militar*****), serviciul militar alternativ, este concentrat sau mobilizat;
f) este arestat preventiv sau se află în arest la domiciliu;
(la data 01-feb-2014 Art. 94, alin. (1), litera F. din capitolul IX, sectiunea 2 modificat de Art. 40, punctul 3. din titlul II din Legea 255/2013)

g) efectuează tratament medical în străinătate, dacă funcţionarul public nu se află în concediu medical pentru incapacitate temporară de muncă, precum şi pentru însoţirea soţului sau, după caz, a soţiei ori a unei rude până la gradul I inclusiv, în condiţiile legii;
h) se află în concediu pentru incapacitate temporară de muncă, pe o perioadă mai mare de o lună, în condiţiile legii;
i) carantină, în condiţiile legii;
j) concediu de maternitate, în condiţiile legii;
k) este dispărut, iar dispariţia a fost constatată prin hotărâre judecătorească irevocabilă;
l) forţa majoră;
m) în cazul în care s-a dispus trimiterea în judecată pentru săvârşirea unei infracţiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h);
n) pe perioada cercetării administrative, în situaţia în care funcţionarul public care a săvârşit o abatere disciplinară poate influenţa cercetarea administrativă, la propunerea motivată a comisiei de disciplină;
o) în alte cazuri expres prevăzute de lege.
(2) În termen de 15 zile calendaristice înainte de data încetării motivului de suspendare de drept, dar nu mai târziu de data luării la cunoştinţă de motivul încetării suspendării de drept, funcţionarul public este obligat să informeze în scris persoana care are competenţa legală de numire în funcţia publică despre acest fapt. Neinformarea persoanei care are competenţa legală de numire în funcţia publică atrage încetarea de drept a raportului de serviciu al funcţionarului public, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (1) lit. f), h), i), k) şi l).
(3) Persoana care are competenţa legală de numire în funcţia publică are obligaţia să asigure, în termen de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (2), condiţiile necesare reluării activităţii de către funcţionarul public.

Art. 95

(1) Raportul de serviciu se suspendă la iniţiativa funcţionarului public în următoarele situaţii:
a) concediu pentru creşterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani, în condiţiile legii;
b) concediu pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani sau, în cazul copilului cu handicap pentru afecţiunile intercurente, până la împlinirea vârstei de 18 ani;

c) desfăşurarea unei activităţi în cadrul unor organisme sau instituţii internaţionale, în alte situaţii decât cele prevăzute la art. 94 alin. (1) lit. c);
d) pentru participare la campania electorală;
e) pentru participarea la grevă, în condiţiile legii.
(2) Raportul de serviciu se poate suspenda la cererea motivată a funcţionarului public, pentru un interes personal legitim, în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1) şi la art. 94 alin. (1), pe o perioadă cuprinsă între o lună şi 3 ani.
N.R.: Având în vedere situaţia neclară adusă de modificările suferite de alin. 2 art. 95 am solicitat şi primit răspunsul Consiliului Legislativ - apasaţi aici. În cazul în care nu aveţi cont iDrept, vă rugăm să apăsaţi butonul Cont nou din drepta sus a ecranului şi să urmaţi paşii necesari.
(la data 02-apr-2015 Art. 95, alin. (2) din capitolul IX, sectiunea 2 in legatura cu Art. V din Legea 140/2010)

(3) Cererea de suspendare a raportului de serviciu se face în scris, cu cel puţin 15 zile calendaristice înainte de data când se solicită suspendarea, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (1) lit. e), când cererea de suspendare se face cu 48 de ore înainte de declanşarea grevei.
(4) Suspendarea raportului de serviciu se constată în cazurile prevăzute la alin. (1) şi la art. 94 alin. (1), precum şi în alte cazuri reglementate prin legi speciale, respectiv se aprobă în cazul prevăzut la alin. (2), prin act administrativ al persoanei care are competenţa numirii în funcţia publică.
(5) Dispoziţiile art. 94 alin. (2) se aplică în mod corespunzător şi pentru cazurile prevăzute la alin. (1) şi (2).

Art. 96

(1) Reluarea activităţii se dispune prin act administrativ al persoanei care are competenţa legală de numire în funcţia publică.
(2) Actul administrativ prin care se constată, respectiv se aprobă suspendarea raportului de serviciu, precum şi cel prin care se dispune reluarea activităţii de către funcţionarul public se comunică Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici, în termen de 10 zile lucrătoare de la data emiterii.
(3) Pe perioada suspendării raportului de serviciu autorităţile şi instituţiile publice au obligaţia să rezerve postul aferent funcţiei publice. Ocuparea acestuia se face, pe o perioadă determinată, în condiţiile legii. Pe perioada suspendării, raporturile de serviciu ale funcţionarilor publici nu pot înceta şi nu pot fi modificate decât din iniţiativa sau cu acordul funcţionarului public în cauză.
(4) Perioada suspendării raporturilor de serviciu în condiţiile art. 94 alin. (1) lit. c) şi art. 95 alin. (1) lit. c) se consideră vechime în funcţia publică.

SECŢIUNEA 3: încetarea raportului de serviciu

Art. 97

Încetarea raporturilor de serviciu ale funcţionarilor publici se face prin act administrativ al persoanei care are competenţa legală de numire în funcţia publică şi are loc în următoarele condiţii:
a) de drept;
b) prin acordul părţilor, consemnat în scris;
c) prin eliberare din funcţia publică;
d) prin destituire din funcţia publică;
e) prin demisie.

Art. 98

(1) Raportul de serviciu existent încetează de drept:
(la data 01-apr-2010 Art. 98, alin. (1) din capitolul IX, sectiunea 3 modificat de Art. III din Legea 49/2010)

a) la data decesului funcţionarului public;
b) la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătoreşti de declarare a morţii funcţionarului public;
c) dacă funcţionarul public nu mai îndeplineşte una dintre condiţiile prevăzute la art. 54 lit. a), d) şi f);
d) la data îndeplinirii cumulative a condiţiilor de vârstă standard şi a stagiului minim de cotizare pentru pensionare;
(la data 01-apr-2010 Art. 98, alin. (1), litera D. din capitolul IX, sectiunea 3 modificat de Art. III din Legea 49/2010)

e) ca urmare a constatării nulităţii absolute a actului administrativ de numire în funcţia publică, de la data la care nulitatea a fost constatată prin hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă;
f) când prin hotărâre judecătorească definitivă s-a dispus condamnarea pentru o faptă prevăzută la art. 54 lit. h) ori s-a dispus aplicarea unei pedepse privative de libertate, la data rămânerii definitive a hotărârii;
(la data 01-feb-2014 Art. 98, alin. (1), litera F. din capitolul IX, sectiunea 3 modificat de Art. 40, punctul 4. din titlul II din Legea 255/2013)

g) ca urmare a interzicerii exercitării dreptului de a ocupa o funcţie publică sau de a exercita profesia ori activitatea în executarea căreia a săvârşit fapta, ca pedepse complementare, sau ca urmare a interzicerii ocupării unei funcţii sau a exercitării unei profesii, ca măsură de siguranţă, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti prin care s-a dispus interdicţia;
(la data 01-feb-2014 Art. 98, alin. (1), litera G. din capitolul IX, sectiunea 3 modificat de Art. 40, punctul 4. din titlul II din Legea 255/2013)

h) la data expirării termenului în care a fost ocupată pe perioadă determinată funcţia publică.
(2) Constatarea cazului de încetare de drept a raportului de serviciu se face, în termen de 5 zile lucrătoare de la intervenirea lui, prin act administrativ al persoanei care are competenţa legală de numire în funcţia publică. Actul administrativ prin care s-a constatat încetarea de drept a raporturilor de serviciu se comunică Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici, în termen de 10 zile lucrătoare de la emiterea lui.

Art. 99

(1) Persoana care are competenţa legală de numire în funcţia publică va dispune eliberarea din funcţia publică prin act administrativ, care se comunică funcţionarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, în următoarele cazuri:
a) autoritatea sau instituţia publică şi-a încetat activitatea ori a fost mutată într-o altă localitate, iar funcţionarul public nu este de acord să o urmeze;
b) autoritatea sau instituţia publică îşi reduce personalul ca urmare a reorganizării activităţii, prin reducerea postului ocupat de funcţionarul public;
c) ca urmare a admiterii cererii de reintegrare în funcţia publică ocupată de către funcţionarul public a unui funcţionar

public eliberat sau destituit nelegal ori pentru motive neîntemeiate, de la data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii judecătoreşti prin care s-a dispus reintegrarea;
d) pentru incompetenţa profesională, în cazul obţinerii calificativului "nesatisfăcător" la evaluarea performanţelor profesionale individuale;
e) funcţionarul public nu mai îndeplineşte condiţia prevăzută la art. 54 lit. g);
f) starea sănătăţii fizice sau/şi psihice a funcţionarului public, constatată prin decizie a organelor competente de expertiză medicală, nu îi mai permite acestuia să îşi îndeplinească atribuţiile corespunzătoare funcţiei publice deţinute;
g) ca urmare a refuzului neîntemeiat al înaltului funcţionar public de acceptare a numirii în condiţiile art. 93.
(2) Situaţiile prevăzute la alin. (1) lit. a)-c) şi e)-g) reprezintă motive neimputabile funcţionarilor publici.
(3) În cazul eliberării din funcţia publică, autoritatea sau instituţia publică este obligată să acorde funcţionarilor publici un preaviz de 30 de zile calendaristice.
(4) În perioada de preaviz, persoana care are competenţa legală de numire în funcţia publică poate acorda celui în cauză reducerea programului de lucru, până la 4 ore zilnic, fără afectarea drepturilor salariale cuvenite.
(5) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b), c), şi e), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorităţii sau instituţiei publice există funcţii publice vacante corespunzătoare, aceasta are obligaţia de a le pune la dispoziţie funcţionarilor publici.
(6) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a)-c) şi e), dacă nu există funcţii publice vacante corespunzătoare în cadrul autorităţii sau instituţiei publice, autoritatea ori instituţia publică are obligaţia de a solicita Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici, în perioada de preaviz, lista funcţiilor publice vacante. În cazul în care există o funcţie publică vacantă corespunzătoare, identificată în perioada de preaviz, funcţionarul public va fi transferat în interesul serviciului sau la cerere.
(7) Funcţionarul public de conducere are prioritate la ocuparea unei funcţii publice vacante la nivel inferior.

Art. 100

(1) În caz de reorganizare a autorităţii sau instituţiei publice, funcţionarii publici vor fi numiţi în noile funcţii publice sau, după caz, în noile compartimente în următoarele cazuri:
a) se modifică atribuţiile aferente unei funcţii publice mai puţin de 50%;
b) sunt reduse atribuţiile unui compartiment;
c) este schimbată denumirea fără modificarea în proporţie de peste 50% a atribuţiilor aferente funcţiei publice;
d) este schimbată structura compartimentului.
(2) Aplicarea prevederilor alin. (1) se face cu respectarea următoarelor criterii:
a) categoria, clasa şi, după caz, gradul profesional ale funcţionarului public;
b) îndeplinirea criteriilor specifice stabilite pentru funcţia publică;
c) pregătirea profesională;
d) să fi desfăşurat activităţi similare.
(3) În cazul în care există mai mulţi funcţionari publici, se organizează examen de către autoritatea sau instituţia publică.
(4) Reducerea unui post este justificată dacă atribuţiile aferente acestuia se modifică în proporţie de peste 50% sau dacă sunt modificate condiţiile specifice de ocupare a postului respectiv, referitoare la studii.
(5) În cazul reorganizării activităţii prin reducerea posturilor, autoritatea sau instituţia publică nu poate înfiinţa posturi similare celor desfiinţate pentru o perioadă de un an de la data reorganizării.

Art. 101

(1) Destituirea din funcţia publică se dispune, în condiţiile art. 78, prin act administrativ al persoanei care are competenţa legală de numire în funcţia publică, ca sancţiune disciplinară aplicată pentru motive imputabile funcţionarului public, în următoarele cazuri:
a) pentru săvârşirea repetată a unor abateri disciplinare sau a unei abateri disciplinare care a avut consecinţe grave;
b) dacă s-a ivit un motiv legal de incompatibilitate, iar funcţionarul public nu acţionează pentru încetarea acestuia într-un termen de 10 zile calendaristice de la data intervenirii cazului de incompatibilitate.
(2) Actul administrativ prevăzut la alin. (1) se comunică funcţionarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la date emiterii. Comunicarea actului administrativ trebuie să se facă anterior datei destituirii din funcţia publică.

Art. 102

Funcţionarul public poate să comunice încetarea raporturilor de serviciu prin demisie, notificată în scris persoanei care are competenţa legală de numire în funcţia publică. Demisia nu trebuie motivată şi produce efecte după 30 de zile calendaristice de la înregistrare.

Art. 103

(1) La modificarea, la suspendarea şi la încetarea raportului de serviciu funcţionarul public are îndatorirea să predea lucrările şi bunurile care i-au fost încredinţate în vederea exercitării atribuţiilor de serviciu.
(2) La încetarea raportului de serviciu funcţionarul public îşi păstrează drepturile dobândite în cadrul carierei, cu excepţia cazului în care raportul de serviciu a încetat din motive imputabile acestuia.
(3) Funcţionarii publici beneficiază de drepturi din bugetul asigurărilor pentru şomaj, în cazul în care raporturile de serviciu le-au încetat în condiţiile prevăzute la:
a) art. 98 alin. (1) lit. c), cu excepţia cazului în care funcţionarul public nu mai îndeplineşte condiţia prevăzută la art. 54 lit. a);
b) art. 98 alin. (1) lit. e) şi h);
c) art. 99 alin. (1).

Art. 104

(1) Redistribuirea funcţionarilor publici se face de către Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici, astfel:
a) în cadrul autorităţilor sau instituţiilor publice din aceeaşi localitate sau dintr-o localitate aflată la o distanţă de până la 50 km de localitatea de domiciliu;
b) în cadrul autorităţilor sau instituţiilor publice din alt judeţ sau aflate la o distanţă mai mare de 50 km de localitatea de domiciliu, la cererea funcţionarului public.
(2) Redistribuirea funcţionarilor publici se face într-o funcţie publică de aceeaşi categorie, clasă şi acelaşi grad profesional cu funcţia publică deţinută de funcţionarul public.
(3) Redistribuirea se poate face şi într-o funcţie publică inferioară vacantă, cu acordul scris al funcţionarului public.

(4) Redistribuirea într-o funcţie publică de conducere se face cu respectarea alin. (2) sau, după caz, a alin. (3) numai dacă funcţionarul public a îndeplinit atribuţii similare cu atribuţiile funcţiei publice de pe care se efectuează redistribuirea.
(5) Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici va asigura redistribuirea pe funcţii publice temporar vacante, ca urmare a suspendării titularului pe o perioadă de cel puţin o lună, a funcţionarilor publici din corpul de rezervă care îndeplinesc condiţiile specifice pentru ocuparea funcţiei publice respective. În cazul în care există mai mulţi funcţionari publici care îndeplinesc condiţiile specifice pentru ocuparea funcţiei publice respective, Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici organizează, în colaborare cu autoritatea sau instituţia publică în cadrul căreia se află funcţia publică vacantă, o testare profesională pentru selectarea funcţionarului public care urmează să fie redistribuit.
(6) Redistribuirea funcţionarilor publici din corpul de rezervă se dispune prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici.
(7) Conducătorii autorităţilor şi instituţiilor publice au obligaţia de a numi funcţionarii publici redistribuiţi cu caracter permanent sau temporar.
(8) În cazul în care conducătorii autorităţilor şi instituţiilor publice refuză încadrarea funcţionarilor publici în condiţiile alin. (7), funcţionarul public se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente.

Art. 105
(1) Corpul de rezervă este format din funcţionarii publici care au fost eliberaţi din funcţia publică în condiţiile art. 99 alin. (1) lit. a)-c), e) şi g) şi este gestionat de Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici.
(2) Funcţionarii publici părăsesc corpul de rezervă şi pierd calitatea de funcţionar public în următoarele situaţii:
a) după împlinirea termenului de 2 ani de la data trecerii în corpul de rezervă;
b) în cazul în care Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici îl redistribuie într-o funcţie publică vacantă corespunzătoare studiilor absolvite şi pregătirii profesionale, iar funcţionarul public o refuză;
c) angajarea în baza unui contract de muncă pe o perioadă mai mare de 12 luni;
d) la cererea funcţionarului public.

Art. 106
(1) În cazul în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcţionarul public le consideră netemeinice sau nelegale, acesta poate cere instanţei de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, în condiţiile şi termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, precum şi plata de către autoritatea sau instituţia publică emitentă a actului administrativ a unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate şi recalculate, şi cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcţionarul public.
(2) La solicitarea funcţionarului public, instanţa care a constatat nulitatea actului administrativ va dispune reintegrarea acestuia în funcţia publică deţinută.

CAPITOLUL X: Dispoziţii finale şi tranzitorii

Art. 107
(1) Autorităţile şi instituţiile publice au obligaţia de a solicita Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici avizul privind funcţiile publice în oricare dintre următoarele situaţii:
a) stabilirea sau modificarea structurii de funcţii publice pentru fiecare autoritate şi instituţie publică, în parte, de către conducătorul acesteia ori prin hotărâre a consiliului judeţean sau, după caz, a consiliului local, pe baza activităţilor prevăzute la art. 2 alin. (3);
b) modificarea calităţii posturilor, potrivit art. 111 alin. (1) sau (5);
c) reorganizarea activităţii autorităţii sau instituţiei publice.
(2) Autorităţile şi instituţiile publice au obligaţia de a înştiinţa, în termen de 10 zile lucrătoare, Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici, în oricare dintre următoarele situaţii:
a) intervenirea unor modificări în structura funcţiilor publice din cadrul autorităţilor sau instituţiilor publice, ca urmare a promovării în clasă şi în grad profesional a funcţionarilor publici;
b) transformarea unei funcţii publice vacante într-o funcţie publică cu o altă denumire sau într-o funcţie publică de nivel inferior ori superior, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat pentru autoritatea sau instituţia publică şi în fondurile bugetare anuale alocate.
(3) Avizul Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici este prealabil şi obligatoriu în toate situaţiile prevăzute la alin. (1).
(4) În situaţia în care, după obţinerea avizului Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici, actele administrative prin care se stabilesc măsuri din categoria celor prevăzute la alin. (1) se aprobă cu modificări sau completări, ordonatorii principali de credite din administraţia publică locală au obligaţia de a comunica Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici aceste acte administrative, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data aprobării lor prin hotărâre a consiliului local sau, după caz, prin hotărâre a consiliului judeţean.
(5) În situaţia prevăzută la alin. (4), autorităţile administraţiei publice locale pot pune în aplicare dispoziţiile hotărârii consiliului local sau, după caz, a consiliului judeţean, numai după obţinerea avizului Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici. În acest caz, avizul Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici se emite în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data primirii actelor administrative prevăzute la alin. (4).
(6) Lista documentelor necesare pentru obţinerea avizului Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici, precum şi modalitatea de transmitere a acestora de către autorităţile şi instituţiile publice se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.
(la data 11-iul-2010 Art. 107 din capitolul X modificat de Art. I, punctul 23. din Legea 140/2010)

Art. 107[1]
(1) Pentru respectarea drepturilor de carieră ale funcţionarilor publici, în cuprinsul actelor normative sau administrative privind modificări ale structurii organizatorice, reorganizări sau desfiinţări de structuri şi funcţii publice, autorităţile şi instituţiile publice iniţiatoare din administraţia publică centrală şi locală sunt obligate să prevadă un termen de minimum 30 de zile, în vederea aplicării procedurilor legale prevăzute de prezenta lege.
(2) După aprobarea actelor normative, în condiţiile legii, pentru structura de funcţii publice care rezultă în condiţiile alin. (1), autorităţile şi instituţiile publice din administraţia publică centrală solicită avizul Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici, în condiţiile prevăzute la art. 107.
(la data 11-iul-2010 Art. 107 din capitolul X completat de Art. I, punctul 24. din Legea 140/2010)

Art. 108
În unităţile administrativ-teritoriale în care persoanele aparţinând unei minorităţi naţionale deţin o pondere de peste 20% unii funcţionari publici din serviciile care au contacte direct cu cetăţenii vor cunoaşte şi limba minorităţii naţionale respective.

Art. 109
Cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcţionarului public sunt de competenţa secţiei de contencios administrativ şi fiscal a tribunalului, cu excepţia situaţiilor pentru care este stabilită expres prin lege competenţa altor instanţe.
(la data 15-feb-2013 Art. 109 din capitolul X modificat de Art. IV din capitolul I, sectiunea 2 din Legea 2/2013)

Art. 110
Autorităţile şi instituţiile publice prevăzute la art. 5 alin. (1) au obligaţia de a armoniza statutele speciale cu prevederile prezentei legi, cu consultarea şi avizul Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici.

Art. 111
(1) Autorităţile şi instituţiile publice care au prevăzute în statele de funcţii posturi de natură contractuală, care presupun exercitarea unor atribuţii dintre cele prevăzute la art. 2 alin. (3), au obligaţia de a stabili funcţii publice în condiţiile art. 107.
(2) Funcţiile publice vacante, funcţiile publice de conducere, precum şi funcţiile publice corespunzătoare categoriei înalţilor funcţionari publici, stabilite potrivit alin. (1), se ocupă în condiţiile prezentei legi.
(3) Persoanele încadrate cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată în posturi de natură contractuală care au fost stabilite şi avizate ca funcţii publice vor fi numite în funcţii publice de execuţie dacă îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 54 şi condiţiile de vechime în specialitatea studiilor corespunzătoare clasei şi gradului profesional ale funcţiei publice.
(4) Drepturile salariale ale persoanelor care ocupă funcţii publice în condiţiile alin. (3) se stabilesc potrivit salarizării funcţiilor publice în care au fost numite.

Art. 112
(1) Numărul total al funcţiilor publice de conducere din cadrul fiecărei autorităţi sau instituţii publice, cu excepţia funcţiilor publice de secretar al unităţii/subdiviziunii administrativ-teritoriale, de şef al oficiului prefectural, precum şi a funcţiilor publice de conducere a căror ocupare se face prin detaşare cu personal din cadrul instituţiilor din sectorul de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională, conform statelor de organizare «Anexa M», aprobată de Consiliul Suprem de Apărare a Ţării, este de maximum 12% din numărul total al posturilor aprobate.
(la data 24-apr-2014 Art. 112, alin. (1) din capitolul X modificat de Art. 19 din capitolul IV din Ordonanta urgenta 18/2014)

(la data 05-ian-2009 Art. 112, alin. (2) din capitolul X abrogat de Art. II din Ordonanta urgenta 229/2008)
(la data 05-ian-2009 Art. 112, alin. (3) din capitolul X abrogat de Art. II din Ordonanta urgenta 229/2008)

Art. 113
Programele organizate pentru obţinerea statutului de manager public potrivit art. 70 alin. (1) lit. a) sunt programele prevăzute de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 56/2004 privind crearea statutului special al funcţionarului public denumit manager public, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 452/2004, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi de Legea nr. 157/2004 privind instituirea bursei speciale "Guvernul României" pentru formarea managerilor din sectorul public, cu modificările ulterioare.

Art. 114
(la data 20-ian-2010 Art. 114 din capitolul X a se vedea recurs in interesul legii Decizia 28/2009)
Dispoziţiile prezentei legi se aplică în mod corespunzător şi autorităţilor administrative autonome.

Art. 115
Prin excepţie de la prevederile art. 18 alin. (1), comisia de recrutare se constituie în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, astfel:
a) un membru numit pe o perioadă de un an şi jumătate;
b) un membru numit pe o perioadă de 3 ani;
c) un membru numit pe o perioadă de 4 ani şi jumătate;
d) un membru numit pe o perioadă de 6 ani;
e) un membru numit pe o perioadă de 7 ani şi jumătate;
f) un membru numit pe o perioadă de 9 ani;
g) un membru numit pe o perioadă de 10 ani şi jumătate.

Art. 116
Cauzele având ca obiect litigii de muncă în care una dintre părţi are calitatea de funcţionar public, aflate pe rolul instanţelor judecătoreşti la data intrării în vigoare a prezentului statut, vor continua să se judece potrivit legii aplicabile în momentul sesizării instanţei.

Art. 117
(la data 22-iul-2008 Art. 117 din capitolul X a se vedea recurs in interesul legii Decizia LXXVIII/2007)
Dispoziţiile prezentei legi se completează cu prevederile legislaţiei muncii, precum şi cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legislaţiei specifice funcţiei publice.

Art. 118
La data intrării în vigoare a prezentei legi, orice dispoziţii contrare se abrogă.
-****-
*) Republicată în temeiul art. III din Legea nr. 251/2006 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 4 iulie 2006, dându-se textelor o nouă numerotare.
Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 22 martie 2004 şi ulterior a mai fost modificată prin:
- Legea nr. 164/2004 pentru aprobarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 123/2003 privind creşterile salariale ce se vor acorda personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 19 mai 2004;
- Legea nr. 344/2004 pentru modificarea art. 27 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 27 iulie 2004;
- Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 92/2004 privind reglementarea drepturilor salariale şi a altor drepturi ale funcţionarilor publici pentru anul 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.091 din 23 noiembrie 2004, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 76/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 18 aprilie 2005;
- Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.121 din 29 noiembrie 2004;
- Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2005 nr. 512/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.128 din 30 noiembrie 2004;
- Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 39/2005 pentru modificarea art. 84 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 20 mai 2005, aprobată prin Legea nr. 228/2005, publicată în Monitorul Oficial ai României, Partea I, nr. 607 din 13 iulie 2005;
- Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.151 din 19 decembrie 2005;
- Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2006 nr. 380/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.150 din 19 decembrie 2005;
- Ordonanţa Guvernului nr. 2/2006 privind reglementarea drepturilor salariale şi a altor drepturi ale funcţionarilor publici pentru anul 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 din 20 ianuarie 2006, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 417/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 951 din 24 noiembrie 2006;
- Legea nr. 442/2006 pentru modificarea alin. (2) al art. 15 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 969 din 4 decembrie 2006.

**) În perioada 2004-2006, prevederile referitoare la suplimentul postului şi suplimentul corespunzător treptei de salarizare au fost suspendate prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 92/2004 privind reglementarea drepturilor salariale şi a altor drepturi ale funcţionarilor publici pentru anul 2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 76/2005, şi prin Ordonanţa Guvernului nr. 2/2006 privind reglementarea drepturilor salariale şi a altor drepturi ale funcţionarilor publici pentru anul 2006, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 417/2006.

***) Până la data de 31 decembrie 2005, prevederile referitoare la acordarea orelor suplimentare au fost suspendate prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 92/2004 privind reglementarea drepturilor salariale şi a altor drepturi ale funcţionarilor publici pentru anul 2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 76/2005.

****) Până la data de 31 decembrie 2006, prevederile referitoare la acordarea primelor cu ocazia plecării în concediul de odihnă au fost suspendate succesiv prin legile bugetare anuale, precum şi prin actele normative anuale de salarizare a funcţionarilor publici.

*****) A se vedea Legea nr. 446/2006 privind pregătirea populaţiei pentru apărare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 990 din 12 decembrie 2006, lege care a abrogat Legea nr. 46/1996 privind pregătirea populaţiei pentru apărare.

ANEXĂ: LISTA cuprinzând funcţiile publice

I. Funcţii publice generale

(A) Funcţii publice corespunzătoare categoriei înalţilor funcţionari publici

1. secretar general al Guvernului;
2. secretar general adjunct al Guvernului;
3. secretar general din ministere şi alte organe de specialitate ale administraţiei publice centrale;
4. secretar general adjunct din ministere şi alte organe de specialitate ale administraţiei publice centrale;
5. prefect;
6. subprefect;
7. inspector guvernamental.

(B) Funcţii publice de conducere

1. director general din cadrul autorităţilor administrative autonome, al ministerelor şi al celorlalte organe de specialitate ale administraţiei publice centrale;
2. director general adjunct din cadrul autorităţilor administrative autonome, din aparatul ministerelor şi al celorlalte organe de specialitate ale administraţiei publice centrale;
3. secretar al judeţului şi al municipiului Bucureşti;
4. director din cadrul autorităţilor administrative autonome, din aparatul ministerelor şi al celorlalte organe de specialitate ale administraţiei publice centrale, director executiv în cadrul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor şi ale altor organe de specialitate ale administraţiei publice centrale, precum şi în cadrul autorităţilor administraţiei publice locale şi al instituţiilor publice subordonate acestora;
5. director adjunct din cadrul autorităţilor administrative autonome, din aparatul ministerelor şi al celorlalte organe de specialitate ale administraţiei publice centrale, director executiv adjunct în cadrul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor şi ale altor organe de specialitate ale administraţiei publice centrale, precum şi în cadrul autorităţilor administraţiei publice locale şi al instituţiilor publice subordonate acestora;
6. secretar al municipiului, al sectorului municipiului Bucureşti, al oraşului şi comunei;
7. şef serviciu;
8. şef birou.

(C) Funcţii publice de execuţie

1. consilier, consilier juridic, auditor, expert, inspector;
2. referent de specialitate;
3. referent.

NOTĂ:

1.Funcţiile publice generale, altele decât cele prevăzute la pct. I, se stabilesc cu avizul Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici.

2.Funcţiile publice prevăzute la lit. B pct. 1 şi 2 se pot stabili şi în cadrul autorităţilor şi instituţiilor publice din administraţia publică locală care au un număr de minimum 150 de posturi.

3.Funcţiile publice de conducere prevăzute la lit. B pct. 7 şi 8, precum şi funcţiile publice de execuţie prevăzute la lit. C pot fi funcţii publice de stat, teritoriale sau locale.
II. Funcţii publice specifice
(A) Funcţii publice de conducere
1. arhitect-şef.
(B) Funcţii publice de execuţie
1. inspector de concurenţă;
2. inspector vamal;
3. inspector de muncă;
4. controlor delegat;
5. expert în tehnologia informaţiilor şi a telecomunicaţiilor;
6. comisar.
(C) Alte funcţii publice specifice
1. manager public.
NOTĂ:
Funcţiile publice specifice, altele decât cele prevăzute la pct. II, se pot stabili de autorităţile şi instituţiile publice, cu avizul Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici.
-****-
NOTĂ:
1. Reproducem mai jos art. IV-XIV din Legea nr. 251/2006 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 4 iulie 2006, care nu au fost cuprinse în forma republicată a Legii nr. 188/1999 şi care se aplică, în continuare, ca dispoziţii proprii ale Legii nr. 251/2006[*)]:
"Art. IV
(1) Prin excepţie de la dispoziţiile prezentei legi, în cursul anului 2006, pot participa la concursul organizat pentru intrarea în categoria înalţilor funcţionari publici persoanele care îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 15 alin. (2) lit. a)-c) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările ulterioare, precum şi cu modificările şi completările aduse prin prezenta lege.[**)]
(2) Până la adoptarea hotărârii Guvernului prevăzute la art. 17 alin. (3) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum şi cu modificările şi completările aduse prin prezenta lege[***)], concursul organizat pentru intrarea în categoria înalţilor funcţionari publici este gestionat de comisia de recrutare a înalţilor funcţionari publici numită prin Decizia Primului-Ministru nr. 38/2006 privind numirea Comisiei de concurs şi a Comisiei de soluţionare a contestaţiilor pentru recrutarea înalţilor funcţionari publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 7 aprilie 2006.
(3) Prin excepţie de la dispoziţiile prezentei legi, pot ocupa o funcţie publică din categoria înalţilor funcţionari publici persoanele care au promovat examenul de atestare, precum şi persoanele care au intrat în categoria înalţilor funcţionari publici în condiţiile alin. (1).
(4) Funcţionarii publici care ocupă o funcţie publică din categoria înalţilor funcţionari publici în condiţiile alin. (3) şi funcţionarii publici care ocupă o funcţie publică corespunzătoare categoriei înalţilor funcţionari publici care la data intrării în vigoare a prezentei legi nu îndeplinesc condiţia prevăzută la art. 15 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum şi cu modificările şi completările aduse prin prezenta lege[****)], au obligaţia de a îndeplini această condiţie în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, sub sancţiunea eliberării din funcţia publică.
(5) Condiţia prevăzută la art. 51^1 alin. (7) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum şi cu modificările şi completările aduse prin prezenta lege[*****)], nu este obligatorie, pentru recrutarea funcţionarilor publici de conducere, în cazul exercitării cu caracter temporar a unei funcţii publice de conducere, precum şi pentru funcţionarii publici care ocupă o funcţie publică de conducere, pe o perioadă de 4 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.
(6) Funcţionarii publici prevăzuţi la alin. (5) sunt obligaţi să îndeplinească condiţia prevăzută la art. 51^1 alin. (7) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum şi cu modificările şi completările aduse prin prezenta lege[*****)], în termenul prevăzut, sub sancţiunea eliberării din funcţia publică.
Art. V
(1) Secretarii de comune care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, nu au studii superioare juridice sau administrative îşi pot păstra funcţia publică, cu obligaţia ca în termen de 3 ani să absolve o formă de învăţământ superior de lungă durată în specialitate juridică sau administraţie publică, sub sancţiunea eliberării din funcţie.
(2) În cazul în care la concursurile organizate pentru ocuparea funcţiei publice de secretar al comunei nu se prezintă persoane care îndeplinesc condiţiile de studii prevăzute la alin. (1) şi/sau condiţiile de vechime în specialitatea studiilor juridice ori administrative, pot candida şi persoane care nu îndeplinesc aceste condiţii. În această situaţie, ocuparea funcţiei publice de secretar se face pe perioadă determinată, cu obligaţia organizării anuale a concursului pentru ocuparea acesteia.
Art. VI
Condiţia prevăzută la art. 51^1 alin. (7) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum şi cu modificările şi completările aduse prin prezenta lege[*****)], se consideră îndeplinită pentru funcţionarii publici care au absolvit, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, programe de formare şi perfecţionare în administraţia publică, organizate de Institutul Naţional de Administraţie, centrele regionale de formare continuă pentru administraţia publică locală, precum şi de alte instituţii specializate, din ţară sau din străinătate, cu durata de minimum un an, sau care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, urmează una dintre formele de învăţământ menţionate, cu condiţia absolvirii acestor studii în termenul prevăzut.
Art. VII
(1) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, la propunerea Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici, prin hotărâre a Guvernului, se aprobă:
a) normele privind organizarea şi dezvoltarea carierei funcţionarilor publici;
b) normele privind organizarea şi funcţionarea comisiilor de disciplină;

c) normele privind organizarea şi funcţionarea comisiilor paritare şi încheierea acordurilor colective;
d) normele privind mobilitatea înalţilor funcţionari publici.
(2) În termen de 10 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, la propunerea Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici, prin hotărâre a Guvernului, se aprobă:
a) norme privind formarea profesională a funcţionarilor publici;
b) regulamentul de organizare şi desfăşurare a programelor de formarea specializată prevăzute de prezenta lege.
(3) Până la adoptarea hotărârilor Guvernului prevăzute la alin. (1) lit. a)-c) se aplică în mod corespunzător dispoziţiile Hotărârii Guvernului nr. 1.209/2003 privind organizarea şi dezvoltarea carierei funcţionarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 29 octombrie 2003, cu modificările ulterioare, şi ale Hotărârii Guvernului nr. 1.210/2003 privind organizarea şi funcţionarea comisiilor de disciplină şi a comisiilor paritare din cadrul autorităţilor şi instituţiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 29 octombrie 2003.
Art. VIII
Procedura de organizare şi desfăşurare a concursurilor, procedura de numire a funcţionarilor publici şi procedura disciplinară, aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei legi, se finalizează conform dispoziţiilor în vigoare la data iniţierii acestor proceduri.
Art. IX
Calificativele «excepţional» şi «foarte bun» obţinute de funcţionarii publici la evaluarea performanţelor profesionale individuale până la data intrării în vigoare a prezentei legi se asimilează cu calificativul «foarte bine», iar calificativul «bun» se echivalează cu calificativul «bine».
Art. X
Prevederile art. 49^3 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările ulterioare, precum şi cu modificările şi completările aduse prin prezenta lege******), nu se aplică pentru cheltuielile deja angajate la data intrării în vigoare a prezentei legi.
Art. XI
Condiţiile de vechime prevăzute la art. 57 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările ulterioare, precum şi cu modificările şi completările aduse prin prezenta lege*******), nu se aplică în cazul funcţionarilor publici care au îndeplinit condiţiile prevăzute de lege la data numirii în funcţia publică.
Art. XII
(1) În anul 2006, promovarea într-o funcţie publică superioară vacantă se face prin concurs sau examen.
(2) Pentru a participa la concursul pentru promovarea într-o funcţie publică de execuţie din gradul profesional principal, funcţionarii publici trebuie să îndeplinească următoarele condiţii minime:
a) să aibă o vechime minimă de 2 ani în funcţiile publice de execuţie din gradul profesional asistent, în clasa corespunzătoare studiilor absolvite;
b) să fi obţinut, la evaluarea performanţelor profesionale individuale din ultimii 2 ani, cel puţin calificativul «foarte bun»;
c) să îndeplinească cerinţele specifice prevăzute în fişa postului.
(3) Pentru a participa la concursul pentru promovarea într-o funcţie publică de execuţie din gradul profesional superior, funcţionarii publici trebuie să îndeplinească următoarele condiţii minime:
a) să aibă o vechime minimă de 2 ani în funcţiile publice de execuţie din gradul profesional principal sau 4 ani în funcţiile publice de execuţie din gradul profesional asistent, în clasa corespunzătoare studiilor absolvite;
b) să fi obţinut, la evaluarea performanţelor profesionale individuale din ultimii 2 ani, cel puţin calificativul «foarte bun»;
c) să îndeplinească cerinţele specifice prevăzute în fişa postului.
Art. XIII
Prezenta lege intră în vigoare la 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor art. 29, 56, 57, 58^1 şi ale art. 60^1 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum şi cu modificările şi completările aduse prin prezenta lege********), care intră în vigoare la 1 ianuarie 2007.
Art. XIV
La data intrării în vigoare a prezentei legi, dispoziţiile art. XV alin. (2) şi (3), art. XVI alin. (4)-(6), precum şi ale art. XX din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenţei în exercitarea demnităţilor publice, a funcţiilor publice şi în mediul de afaceri, prevenirea şi sancţionarea corupţiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi orice alte dispoziţii contrare se abrogă."

_____

*) A se vedea şi prevederile art. XV alin. (1), art. XVI alin. (1)-(3), art. XVII-XIX, art. XXI şi art. XXII ale Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenţei în exercitarea demnităţilor publice, a funcţiilor publice şi în mediul de afaceri, prevenirea şi sancţionarea corupţiei, cuprinse în Nota finală din prima formă republicată a Legii nr. 188/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 22 martie 2004.

**) - Art. 15 alin. (2) lit. a)-c) a devenit, în urma renumerotării, art. 16 alin. (2) lit. a)-c).

***) - Art. 17 alin. (3) a devenit, în urma renumerotării, art. 18 alin. (3).

****) - Art. 15 alin. (2) lit. d) a devenit, în urma renumerotării, art. 16 alin. (2) lit. d).

*****) - Art. 51^1 alin. (7) a devenit, în urma renumerotării, art. 57 alin. (7).

******) - Art. 49^3 a devenit, în urma renumerotării, art. 52.

*******) - Art. 57 a devenit, în urma renumerotării, art. 65.

********) - Art. 29 a devenit, în urma renumerotării, art. 31; art. 56 a devenit, în urma renumerotării, art. 64; art. 57 a devenit, în urma renumerotării, art. 65; art. 58^1 a devenit, în urma renumerotării, art. 67, iar art. 60^1 alin. (1) lit. b) a devenit, în urma renumerotării, art. 70 alin. (1) lit. b).

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 365 din data de 29 mai 2007

*) Curtea Constituţională admite excepţia de neconstituţionalitate şi constată că dispoziţiile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 82/2013 pentru modificarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici sunt neconstituţionale. De la data publicării Deciziei nr. 351/2015, prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 82/2013 sunt suspendate de drept, pe durata unui termen de 45 de zile, urmând să îşi înceteze efectele juridice la

expirarea acestui termen.

(la data 17-iun-2015 Actul in legatura cu Actul din Decizia 351/2015)